

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 2007

N:o 502—504

SISÄLLYS

N:o		Sivu
502	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus kauppa- ja teollisuusministeriön työjärjestyksen muuttamisesta	1531
503	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista	1534
504	Maa- ja metsätalousministeriön asetus tilatuen, luonnonhaittakorvauksen, maatalouden ympäristötuen ja maatalouden ympäristötuen erityistukisopimusten hakemisesta sekä maatalouden ympäristötuen vähimmäisvaatimuksiin liittyvän koulutuksen hyväksymisestä vuonna 2007	1561

N:o 502

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus

kauppa- ja teollisuusministeriön työjärjestyksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä huhtikuuta 2007

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti kumotaan kauppa- ja teollisuusministeriöstä 27 päivänä tammikuuta 2006 annetun työjärjestyksen (89/2006) 10 §, sekä

muutetaan 3, 5 ja 6 §, 9, 16, 22 §:n 2 momentti, 27, 33 a, 43 §:n 1 momentti ja 48 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 33 a § asetuksessa 498/2006, seuraavasti:

3 §

Ministeriön johtoryhmä

Ministeriön johtoryhmä käsittelee ja yhteensovittaa ministeriötä ja sen hallinnon alaa koskevat laajakantoiset ja periaatteellisesti tärkeät asiat sekä muut kauppa- ja teollisuusministerin, valtiosihteerin tai kansliapäällikön määräämät asiat.

Johtoryhmään kuuluvat ministeri, valtiosihteri ja kansliapäällikkö, osastopäälliköt, osastojen ulkopuolisten yksiköiden johtajat ja päälliköt tai näiden sijaiset samoin kuin ministerin erikseen määräämät virkamiehet. Johtoryhmän puheenjohtajana toimii ministeri, varapuheenjohtajana valtiosihteri tai

kansliapäällikkö sekä sihteerinä kansliapäällikön määräämä virkamies. Johtoryhmä kokoontuu erikseen määrättyinä aikoina.

Lisäksi kansliapäällikön johdolla kokoontuu tarvittaessa ministeriön virkamiesjohtoryhmä, johon kuuluvat osastopäälliköiden lisäksi toimintayksiköiden johtajat ja päälliköt.

5 §

Toimintayksiköt

Ministeriön toimintayksiköinä ovat elinkeino-osasto, energiaosasto, markkinaosasto ja teknologiaosasto sekä osastojen ulkopuolisina suoraan kansliapäällikön alaisina muina toimintayksikköinä hallintoyksikkö, talous-

yksikkö, tarkastusyksikkö ja viestintäyksikkö.

22 §

Esittelijät

6 §

Elinkeino-osasto

Elinkeino-osaston toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

- 13) valtiontakuurahasto;
- 14) Finnvera Oyj:n sekä Suomen Teollisuussijoitus Oy:n omistajaohjaus ja -valvonta; sekä
- 15) patenti- ja rekisterihallituksen sekä matkailun edistämiskeskuksen ohjaus ja valvonta.

9 §

Teknologiaosasto

Teknologiaosaston toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

- 9) geologian tutkimuskeskuksen, kuluttajatutkimuskeskuksen, mittatekniikan keskuksen, Tekes — teknologian ja innovaatioiden kehittämiskeskuksen, turvatekniikan keskuksen ja valtion teknillisen tutkimuskeskuksen ohjaus ja valvonta.

16 §

Kansliapäällikkö

Kansliapäällikön tulee valtioneuvoston ohjesäännön 45 §:n mukaisesti johtaa ja valvoa ministeriön toimintaa sekä siinä tarkoituksessa:

- 5) johtaa ja kehittää ministeriön henkilöstöhallintoa ja muuta sisäistä hallintoa;
- 6) huolehtia ministeriön hallinnonalan yleisestä turvallisuudesta ja varautumisesta; sekä
- 7) vastata virkamiesvalmistelun yhteensovittamisesta ministeriön sisällä.

Esittelijöinä ministeriössä toimivat tasaval-
lan presidentin ja valtioneuvoston virkaan ni-
mittämät virkamiehet ja ne virkamiehet, jotka
on toimintayksikön työnjaossa tai erikseen
määrätty ministeriön esittelijöiksi.

27 §

Virkamiesten ratkaisuvallta

Kansliapäällikkö, osastopäälliköt, osasto-
jen ulkopuolisten toimintayksiköiden päälli-
köt ja muut virkamiehet ratkaisevat ministeri-
össä päätettäviä muita kuin periaatteellisesti
tärkeitä tai laajakantoisia asioita sen mukaan
kuin jäljempänä säädetään.

33 a §

*Kaivoslaissa (503/1965) ja sen nojalla minis-
teriön ratkaistaviksi säädetty asiat*

Kaivoslaissa (503/1965) ja sen nojalla mi-
nisteriön ratkaistaviksi säädettyt asiat ratkai-
see:

- 1) kaivospiirin määräämistä, kaivosoi-
keuden menettämistä, kaivoslain noudattamisen
valvontaa tai muutoksenhakua koskevien ja
kaivoslain soveltamisen kannalta merkityk-
sellisinä pidettävien asioiden osalta teknolo-
giaosaston osastopäällikkö; sekä
- 2) muiden kaivoslaissa ja kaivosasetuk-
sessa (663/1965) ministeriön ratkaistavaksi
määrättyjen tai säädettyjen asioiden osalta
kaivosylitarkastaja.

43 §

Sijaisuudet

Kansliapäällikön sijaisena on elinkeino-
osaston osastopäällikkö ja hänen ollessaan
estyneenä muut osastopäälliköt virkaikäjär-
jestyksessä sekä elinkeino-osaston apulais-
osastopäällikkö, markkinaosaston apulais-
osastopäällikkö ja hallintojohtaja.

48 §

Valmiusasiat

Ministeriön valmiuspäällikön tehtävänä on kansliapäällikön apuna ohjata ja yhteensovittaa

Helsingissä 25 päivänä huhtikuuta 2007

ministeriön ja sen hallinnonalan valmiussuunnittelua ja varautumista.

Tämä työjärjestys tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Kansliapäällikkö Erkki Virtanen

N:o 503

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista**

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on laissa 273/2003, ja luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista 29 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1440/2006) 5 §:n 5 momentin nojalla:

I OSA

2 §

PERUSTOIMENPITEET*Viljavuustutkimus*

1 luku

Maatilan viljelyn ympäristönsuojelun suunnittelu ja seurannan toteuttaminen

1 §

Viljelysuunnitelma

Viljelijän on laadittava vuosittain ennen jokaisen kasvukauden alkua kyseistä kasvukautta koskeva viljelysuunnitelma. Ensimmäisenä sitoumusvuonna viljelysuunnitelma on laadittava 15 päivään toukokuuta mennessä.

Kirjallisessa viljelysuunnitelmassa on esitettävä peruslohkon eri kasvulohkoilla viljeltäviksi suunnitellut kasvilajit ja suunniteltu lannoitus lannoitemäärien ja -lajien osalta. Viljelysuunnitelma on aiesuunnitelma ja sen sisältö tarkentuu kylvöjen yhteydessä.

Viljelijän on tehtävä viljelysuunnittelua ja seurantaa varten viljavuustutkimukset viljelyssä olevista pelloista. Viljelemättömistä pelloista, hoidetuista viljelemättömistä pelloista, velvoitekesannoista ja pelloilla sijaitsevilta erityistukisopimuksiin sisältyviltä aloilta, joilta ei korjata satoa tai joita ei lannoiteta, ei tarvitse tehdä viljavuustutkimusta. Viljelemättömistä pelloista ja velvoitekesannoista sekä viljelijän hallintaan tulevista pelloista on kuitenkin otettava näytteet sen kasvukauden aikana, jona viljely aloitetaan. Uusi viljavuustutkimus on tehtävä, kun edellisestä näytteenotosta on kulunut viisi vuotta.

Luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000), jäljempänä *vuoden 2000 valtioneuvoston asetus*, tarkoittamaan ympäristötukeen sitoutuneella maatilalla viljavuustutkimusten on oltava tässä säädettyjen ehtojen mukaiset sen jälkeen, kun edellisestä

näytteenotosta on kulunut viisi vuotta. Viljelijän, joka antaa maatalouden ympäristötutkimuksen, eikä hän ole aiemmin ollut sitoutuneena ympäristötukijärjestelmässä, on tehtävä ehdot täyttävä viljavuustutkimus ensimmäisen sitomusvuoden loppuun mennessä.

Viljavuustutkimuksen on oltava perustutkimus, jossa on määritetty maalaji, multavuus, happamuus, johtokyky, vaihtuva kalium, helpoliukoinen fosfori, vaihtuva kalium ja vaihtuva magnesium. Analyysituloksesta on käytävä ilmi analyysipäivämäärä tai päivämäärä, jolloin näyte on toimitettu analysoitavaksi. Tutkimus on teetettävä lannoitevalmistelain (539/2006) 19 §:ssä tarkoitetussa hyväksytyssä laboratoriossa.

3 §

Näytteenotto

Viljavuustutkimukseen sisältyviä näytteitä on otettava vähintään yksi näyte peruslohkoa kohti, jos peruslohko on yli 0,5 hehtaarin suuruinen. Jos peruslohko on suurempi kuin viisi hehtaaria, on otettava yksi näyte jokaista alkavaa viittä hehtaaria kohti. Peruslohkoista, jotka ovat enintään 0,5 hehtaarin suuruisia, on otettava yksi näyte jokaista alkavaa kahta peltohehtaaria kohti. Linjanäytteenotossa, jossa näytteet on otettava joka kolmas vuosi, näytteenoton tiheydeksi riittää yksi näyte jokaista alkavaa kymmentä hehtaaria kohti.

4 §

Lohkokohtaisten muistiinpanojen sisältö

Viljelijän on merkittävä lohkokohtaisiin muistiinpanoihin lohkon perustiedot ja tiedot vuosittaisista viljelytoimenpiteistä sitomuskauden alusta lähtien. Lohkon perustietoihin on merkittävä suhteellisen pysyviä tietoja lohkon sijainnista ja olosuhteista sekä muun muassa kalkituksesta, pientareista, suojakais-toista, luonnon monimuotoisuuskaistoista ja toteutetuista erityistutkimusten toimenpiteistä. Eri lähteistä koottavat tiedot voidaan säilyttää ja tallentaa erikseen omina asiakirjoina ja/tai karttoina.

Lohkokohtaisiin muistiinpanoihin on merkittävä seuraavat tiedot:

- 1) lohkon tunnus ja pinta-ala;
- 2) lohkon muokauspäivä ja -tapa;
- 3) kylvö- tai istutuspäivä;
- 4) kasvilaji ja siemen- tai taimimäärä;
- 5) lannoituspäivä(t);
- 6) väkilannoitteiden ja orgaanisten lannoitteiden lajit ja määrät;
- 7) fosforin ja typen määrä, tarvittaessa merkintä fosforintasauksen alkamisesta ja ta-sausvuodesta;
- 8) toteutetut kasvinsuojelutoimenpiteet kuten kasvinsuojeluaineen täydellinen nimi, käyttömäärä, ajankohta, käyttökohde ja syy käyttöön; ja
- 9) sadonkorjuun päivämäärä sekä 11 §:n 3 momentissa tarkoitettu satotaso tarpeellisine perusteluineen.

Taimitarhaviljelyssä lohkokohtaiset muistiinpanot on tehtävä kasviryhmittäin. Kasviryhmiä ovat puut, pensaat ja perennat. Lohkokohtaisiin muistiinpanoihin on merkittävä myös viljelijän valitsemien lisätoimenpiteiden edellyttämät asiat.

Viljelysuunnitelma, viljavuustutkimuksien tulokset ja lohkokohtaisiin muistiinpanoihin liittyvät asiakirjat on säilytettävä maatilalla.

2 luku

Kasvipeitteisen kesannon perustaminen ja hoito

5 §

Kasvipeitteisen kesannon lannoitus

Kasvipeitteisen kesannon lannoitus on mahdollista perustamisen yhteydessä 3 luvussa säädetyllä tavalla.

6 §

Viherkesannot

Monivuotinen viherkesanto on säilytettävä samalla loholla vähintään kaksi kasvukautta. Viherkesannot on perustettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta monivuotisten nurmi-, heinä- tai niittykasvien siemenillä tai jo edellisenä vuonna suojaviljaan kylvämällä tai ne voivat olla aiemmin perustettuja. Ne on niitettävä kerran kasvukauden aikana elokuun loppuun mennessä. Niiton ajankohdassa ja

toteutuksessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lintujen ja nisäkkäiden elinolot, minkä vuoksi niittoa ei saa aloittaa ennen elokuun 1 päivää ellei ole kyse rikkakasvien, kasvitautien tai tuholaisten torjunnasta, niiden leviämisen estämisestä tai vastaavasta syystä. Syy on merkittävä 4 §:ssä tarkoitettuihin lohkokohtaisiin muistiinpanoihin.

Niitettyä kasvustoa ei saa käyttää kaupallisesti hyväksi. Viherkesannon saa päättää toisesta kesantovuodesta lähtien 31 päivä elokuuta jälkeen tai syyskylvöisten kasvien kylvöön 15 päivä heinäkuuta alkaen täydentävien ehtojen mukaisesti. Viherkesanto voidaan päättää mekaanisesti tai kemiallisesti.

7 §

Riistakesannot

Riistakesannon kasvustoa voi käyttää riistan ja luonnonvaraisten eläinten ruokintaan lohkolta kesällä, seuraavana syksynä tai talvena. Satoa ei saa korjata eikä kuljettaa pois lohkolta. Jotta kasvusto ei jäisi lumen alle, se voidaan niittää karhelle tai nostaa seipäille. Riistakesanto on perustettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta vähintään kahden kasvilajin seoksella. Sen saa päättää kesantovuoden jälkeen kevätkylvöllä. Riistakesanto voidaan päättää mekaanisesti tai kemiallisesti.

8 §

Maisemakesannot

Maisemakesanto on kylvettävä maisemaa monipuolistavilla kasveilla kuten esimerkiksi hunajakukilla, ruiskaunokeilla tai silkkiuni-koilla. Perustamisajankohdassa ja kasvuston päättämisessä on noudatettava 7 §:ssä säädettyä. Satoa ei saa korjata eikä kuljettaa pois lohkolta.

3 luku

Peltokasvien lannoitus

9 §

Toimenpiteen kohde

Viljelijän on noudatettava tavanomaisten

peltoviljelykasvien, velvoitekesannon ja muiden viljelemättömien peltolohkojen lannoituksessa tässä luvussa säädettyä. Pysyvien kasvien ja yksi- tai monivuotisten puutarhakasvien osalta on noudatettava, mitä 4 luvussa säädetään.

10 §

Peltokasvien lannoitus

Lannoituksen on perustuttava 1 luvussa säädettyyn riittävän usein tehtyyn viljavuustutkimukseen ja vuosittaiseen viljelysuunnitelmaan. Käytettyihin ravinnemääriin on laskettava mukaan sekä väkilannoitteiden että mahdollisesti käytetyn karjanlannan ja vastaavien orgaanisten lannoitteiden sisältämät ravinteet. Toteutuneesta lannoituksesta ja satotasosta on tehtävä muistiinpanot 4 §:ssä säädettyllä tavalla. Pyydettyessä viljelijän on esitettävä valvontaviranomaiselle kirjallinen selvitys käytetyistä ravinnemääristä ja niiden perustelut.

11 §

Lannoitusmäärät

Maatilalla voidaan käyttää tyypeä enintään liitteen taulukoissa 1, 2 ja 3 esitetyt määrät.

Muilla viljoilla kuin rukiilla on lohkolta saadusta satotasosta riippumatta mahdollista käyttää aina liitteen 1 taulukossa 1 esitettyä 4 000 kg:n satotasoa vastaavaa typpilannoitusmäärää hehtaarille. Rukiilla voidaan käyttää kuitenkin 3 000 kg:n satotasoa vastaavaa määrää. Syysrypsillä ja -rapsilla, kevätrypsillä ja -rapsilla sekä ruistankiolla on lohkolta saadusta satotasosta riippumatta mahdollista käyttää aina liitteen 1 taulukon 1 mukaista 1 750 kg:n satotasoa ja perunalla liitteen 1 taulukossa 3 esitettyä 35 000 kg:n satotasoa vastaavaa typpilannoitusmäärää hehtaarille.

Jos viljelijä haluaa käyttää 2 momentissa säädettyä korkeampaa typpilannoitusta, lannoitusmäärän perusteena olevan satotason on oltava sellainen, että se on saatu lohkolta jonain viidestä aiemmasta satovuodesta. Lohkokohtainen satotaso määritetään jakamalla koko tilalta saatu kyseisen viljelykasvin sato niille lohkoille, joilla kyseistä kasvia on vil-

jelty, tai osoittamalla muulla tavalla, että satomäärä on saatu kyseiseltä lohkolta. Satotaso ja sen perusteet on merkittävä 4 §:ssä tarkoitettuihin lohkokohdaisiin muistiinpanoihin. Saavutetun 2 momentissa määriteltyä korkeamman satotason perusteella on mahdollista käyttää viljojen ja öljykasvien viljelyssä liitteen 1 taulukon 1 mukaisten typpimäärien lisäksi liitteen 1 taulukon 2 mukaista lisätyppimäärää.

Tuen saamiseksi maatilalla voidaan käyttää fosforia enintään liitteen 1 taulukossa 4 esitetyt määrät. Liitteen 1 taulukon 4 perusteena on viljoilla satotaso 4 000 kg/ha/v ja öljykasveilla satotaso 1 750 kg/ha/v. Rukiilla voidaan käyttää kuitenkin 3 000 kg:n satotaso vastavaa määrää. Jos saavutettu satotaso on 25 % suurempi, taulukon määriin voi lisätä 3 kg/ha/v. Jos saavutettu satotaso on 50 % suurempi, taulukon määriin voi lisätä 6 kg/ha/v. Satotaso määritellään samoin perustein kuin typpilannoituksen kohdalla.

Lohkolla, jolla ei vielä ole 2 §:ssä tarkoitettua viljavuustutkimusta, on sallittua käyttää typpilannoituksessa kullekin kasville enintään liitteen 1 taulukon 1 tai 3 mukaista savi- ja hiesumaille sallittua typpilannoitusmäärää ja fosforilannoituksessa enintään liitteen 1 taulukon 4 mukaista tyydyttävän viljavuusluokan mukaista fosforilannoitusmäärää.

12 §

Karjanlannan ja muiden orgaanisten lannoitteiden käyttö

Jos lohkon fosforilannoitteena käytetään pelkästään kotieläinten tuottamaa lantaa, sitä voidaan käyttää vuosittain liitteen 1 taulukon 4 luvuista poiketen 15 kg fosforia vastaava määrä hehtaarille kaikissa viljavuusluokissa paitsi viljavuusluokassa arveluttavan korkea. Jos monivuotisilla nurmikasveilla käytetään fosforilannoitteena pelkästään kotieläinten tuottamaa lantaa, sitä voidaan käyttää vuosittain 30 kg fosforia vastaava määrä hehtaarille viljavuusluokissa huono, huononlainen, välttävä ja tyydyttävä sekä 20 kg hehtaarille viljavuusluokissa hyvä ja korkea. Jos fosforilannoitteena käytetään perunan solunestettä, sitä voidaan käyttää 15 kg fosforia hehtaarille vastaava määrä vuodessa hyvässä

ja sitä heikommassa viljavuusluokissa. Määriin voidaan soveltaa 13 §:ssä tarkoitettua fosforintasausta. Poikkeuksia ei saa käyttää 25 metriä lähempänä vesialueen rantaa.

Kotieläinten tuottaman lannan ravinteet lasketaan lannoitusmääriin joko liitteen 1 taulukossa 9 esitettyjen arvojen tai lanta-analyysin tulosten perusteella. Lanta-analyysi ei saa olla viittä vuotta vanhempi ja se on teetettävä Elintarviketurvallisuusviraston lannoitevalmistelain mukaisesti hyväksymässä laboratoriossa. Lannasta on tehtävä lanta-analyysi ja sen tulosta käytettävä ravinteiden laskentaan aina silloin, jos liitteen 1 taulukossa 9 ei ole esitetty kyseessä olevan eläinlajin lannan taulukkoarvoja.

Lannan ja muiden orgaanisten lannoitteiden ravinteista otetaan huomioon liukoinen typpi kokonaan paitsi jos lannan tai perunan solunesteen levitys tapahtuu syksyllä, jolloin huomioon otetaan 75 % sen sisältämästä liukoisesta typestä. Kokonaisfosforista otetaan huomioon 85 %. Turkuiläinten lannan fosforista ja puhdistamolietepohjaisen lannoitevalmisteen fosforista lasketaan mukaan 40 %.

Muiden lannoitevalmisteiden sisältämä fosfori otetaan lannoitusmääriin huomioon seuraavasti:

1) orgaanisista eläinperäisistä lannoitteista, esimerkiksi sarvilastu, vesiliukoinen fosfori kokonaan;

2) lihaluujauhosta neutraaliin ammoniumsitraattiin ja veteen liukoinen fosfori kokonaan;

3) fosforimineraaleista neutraaliin ammoniumsitraattiin ja veteen liukoinen fosfori kokonaan; ja

4) kalkkikivistä ja sellaisenaan kalkitusaineena käytettävistä sivutuotteista neutraaliin ammoniumsitraattiin ja veteen liukoinen fosfori kokonaan.

13 §

Fosforintasaus

Fosforilannoituksessa voidaan käyttää enintään viiden vuoden fosforin tasausta. Fosforintasauksen laskeminen on aloitettava silloin, kun peruslohkolle levitetty fosforimäärä ylittää ensimmäisen kerran sallitun vuosittaisen määrän. Tasauksen voi aloittaa

myös fosforimäärän alittaessa sallitun vuosittaisen määrän. Fosforintasauksen alkaminen ja päättymisen sekä menossa oleva fosforintasausvuosi on kirjattava 4 §:n mukaisesti lohkokohdaisiin muistiinpanoihin.

Fosforintasaus on tehtävä kasvulohkokohdaisesti. Jos peruslohkolla olevien kasvulohkojen sijoittelu muuttuu tasauskauden aikana, fosforintasaus on seurattava peruslohkotasolla. Vuotuinen peruslohkon kuluttama fosforimäärä lasketaan tällöin kertomalla kunkin kasvulohkon kasville käytetty fosforimäärä kyseisen kasvulohkon pinta-alalla ja laskemalla nämä summat yhteen. Saatua summaa verrataan vastaavasti laskettuun, kyseisille kasveille sallittuun enimmäisfosforimäärään. Erotusta käytetään fosforintasauksen seurannassa. Jos lohko on fosforintasausaikana viljelemättä, lohkolta ei katsota kyseisenä vuonna tai vuosina kuluvan fosforia lainkaan.

14 §

Kesannon lannoitus

Avokesannon ja sänkikesannon sekä yksi-vuotisen viherkesannon lannoitus on kielletty. Jos velvoitekesannolle perustetaan 15 päivästä heinäkuuta alkaen sallittu kasvusto tai sillä viljellään tilatukijärjestelmässä sallittua kasvia, josta sato korjataan, lohkoa voidaan lannoittaa liitteen taulukkojen 1, 2, 3 ja 4 mukaisesti.

4 luku

Puutarhakasvien lannoitus

15 §

Puutarhakasvien lannoitus

Toimenpidettä on toteutettava 1- ja 2-ryhmän puutarhakasveilla sekä eräillä siemenmaustekasveilla. Lannoituksen on perustuttava 1 luvussa säädettyyn riittävän usein tehtyyn viljavuustutkimukseen ja vuosittaiseen viljelysuunnitelmaan. Viljavuustutkimus on tehtävä vähintään kolmen vuoden välein. Monivuotisilla kasveilla ei saa perustamisvai-

heen lannoitusta suunniteltaessa käyttää yli kahta vuotta vanhemman viljavuustutkimuksen tuloksia. Näytetiheyden on oltava 3 §:ssä säädetyn mukainen.

Jos lohkolla viljellään sekä puutarhakasveja että peltoviljelykasveja, 1 momentin mukaista viljavuustutkimuksen tiheyttä on käytettävä, jos puutarhakasveja viljellään sitoumuskauden aikana lohkolla useammin kuin kahtena vuonna viidestä.

16 §

Ravinnemäärät

Ravinnemääriin on laskettava mukaan sekä väkilannoitteiden että mahdollisesti käytetyn karjanlannan ja vastaavien orgaanisten lannoitteiden sisältämät ravinteet 12 §:n mukaisesti. Fosforintasauksessa on noudatettava 13 §:ssä säädettyä. Lannoituksesta on tehtävä muistiinpanot 4 §:ssä säädetyllä tavalla. Puutarhakasvien osalta on noudatettava liitteen 1 taulukoissa 5, 6 ja 7 esitettyjä enimmäisravinnemääriä.

5 luku

Pientareiden ja suojakaistojen perustamisen ja hoitaminen

17 §

Pientareet

Valtaojien varsilla sijaiseville peltolohkoille on jätettävä vähintään yhden metrin levyinen monivuotisen nurmikasvillisuuden peittämä piennar valtaojan varteen. Piennar kuuluu siihen kasvulohkoon, jonka vieressä se sijaitsee. Piennar saa olla yhtä metriä leveämpikin, ei kuitenkaan keskimäärin yli kolme metriä, jos se vesiensuojelullisesti tai käytössä olevien hoitotoimien vuoksi on tarpeen.

Piennarta ei tarvitse niittää. Se on kuitenkin aina niitettävä, jos se uhkaa vesakoitua. Niitolla voidaan myös torjua rikkakasvien leviämistä. Jos pientareen kasvillisuus niitetään, niittojätteen saa hyödyntää taloudellisesti. Velvoitekesantolohkolla olevalta pient-

tareelta niitetty kasvillisuus voidaan kerätä levitettäväksi muualle velvoitekesantolohkolla.

Pientareella olevan hukkakauran torjunta on toteutettava hukkakauran torjunnasta annetun lain (185/2002) 6 §:ssä tarkoitetun torjuntasuunnitelman mukaisesti kasvinsuojeluaineilla tai mekaanisesti. Rikkakasvien pesäketorjunta rikkakasvihävitteillä tai mekaanisesti on sallittua vain vaikeissa rikkakasvitapauksissa. Tällöin kasvinsuojeluaineen käyttö ja uuden nurmikasvillisuuden kylvö on tehtävä saman kasvukauden aikana. Piennarta ei muutoin saa käsitellä kasvinsuojeluaineilla eikä sille saa levittää lannoitteita. Kasvinsuojeluaineiden käytöstä pientareella on ilmoitettava etukäteen kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Pientareen perustamisessa ja hoidossa on mahdollisuuksien mukaan suosittava luonnonvaraisille eläimille, kasveille ja muille eliöille suotuisia toimenpiteitä. Niitto on aloitettava aikaisintaan 1 päivänä elokuuta, ellei ole kyse rikkakasvien, kasvitautien tai tuholaisen torjunnasta, niiden leviämisen estämisestä tai vastaavasta syystä. Syy on merkittävä 4 §:ssä tarkoitettuihin lohkokohtaisiin muistiinpanoihin. Piennarta saa laiduntaa.

18 §

Suojakaistat

Valtaojaa suurempien vesiuomien varsilla oleville peltolohkoille sekä lampien, järvien ja talousvesikaivojen ympärillä ja meren rannalla sijaitseville peltolohkoille on perustettava vesiuoman varrelle vähintään keskimäärin kolme metriä leveä monivuotisen nurmi-, heinä- ja niittykasvillisuuden peittämä suojakaista. Suojakaista saa olla leveämpikin, ei kuitenkaan keskimäärin yli kymmenen metriä leveä, jos se vesiensuojelullisesti tai käytössä olevien hoitotoimien vuoksi on tarpeen.

Suojakaista on suositeltavaa niittää kerran kasvukauden aikana. Suojakaista on kuitenkin aina niitettävä, jos se uhkaa vesakoitua. Niitolla voidaan myös torjua rikkakasvien leviämistä. Niittojäte on suositeltavaa poistaa kaistalta ja sen saa hyödyntää taloudellisesti. Velvoitekesantolohkolla tai sen vieressä ole-

valta suojakaistalta niitetty kasvillisuus voidaan kerätä levitettäväksi muualle velvoitekesantolohkolla.

Suojakaistalla olevan hukkakauran torjunta on toteutettava hukkakauran torjunnasta annetun lain 6 §:ssä tarkoitetun torjuntasuunnitelman mukaisesti kasvinsuojeluaineilla tai mekaanisesti. Rikkakasvien pesäketorjunta rikkakasvihävitteillä tai mekaanisesti on sallittua vain vaikeissa rikkakasvitapauksissa. Tällöin kasvinsuojeluaineen käyttö ja uuden nurmikasvillisuuden kylvö on tehtävä saman kasvukauden aikana. Suojakaistaa ei muutoin saa käsitellä kasvinsuojeluaineilla eikä sille saa levittää lannoitteita. Kasvinsuojeluaineiden käytöstä suojakaistalla on ilmoitettava etukäteen kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Suojakaistan perustamisessa ja hoidossa on otettava huomioon luonnon monimuotoisuus mahdollisuuksien mukaan ja suosittava luonnonvaraisille eläimille, kasveille ja muille eliöille suotuisia toimenpiteitä. Niitto on aloitettava aikaisintaan 1 päivänä elokuuta, ellei ole kyse rikkakasvien, kasvitautien tai tuholaisen torjunnasta, niiden leviämisen estämisestä tai vastaavasta syystä. Suojakaistan laiduntaminen on sallittua.

19 §

Muut pientareet

Pellon ei katsota sijaitsevan valtaojan, vesiuoman, lammen, järven tai meren rannalla, jos

1) pellon ja uoman välillä on metsää, tonttimaata, tiealuetta tai muuta aluetta vähintään keskimäärin kymmenen metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse pellolle;

2) pellon ja uoman välillä on aina vähintään keskimäärin 10 metriä pensaikkaa, jouto- tai kitumaata tai vastaavaa eikä vesi tulvankaan aikana nouse pellolle;

3) pelto sijaitsee tulvapenkereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois esimerkiksi pumppaamalla.

Jos pelto viettää joka paikasta poispäin uomasta, pellon ja uoman välille riittää yhden metrin piennar.

Luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi on mahdollisuus jättää kaikille peruslohkoille

keskimäärin enintään kolme metriä leveä nurmikasvillisuuden peittämä piennar myös peruslohkon muille reunoille kuin valtaojaan tai vesiuomaan rajoittuvalle sivulle. Tällaiselle pientareelle on kylvettävä nurmi-, heinä- tai niittykasvillisuus, ellei pientareella kasva sellaista ennestään. Tällaista piennarta on hoidettava samoin kuin valtaojan varrella sijaitsevaa piennarta.

20 §

Pientareen tai suojakaistan uusiminen

Jos pientareen tai suojakaistan kasvillisuus vaurioituu tai tuhoutuu esimerkiksi talven aikana tai oijen kunnostustyön yhteydessä, uusi nurmikasvillisuus on kylvettävä pientareelle tai suojakaistalle heti olosuhteiden sallissa. Tällaisesta pientareen tai suojakaistan vaurioitumisesta tai tuhoutumisesta ja uusimisesta on ilmoitettava kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

21 §

Uudet sitoumukset ja alueet

Viljelijän, joka antaa maatalouden ympäristötukisitoumuksen, eikä hän ole aiemmin ollut sitoutuneena ympäristötukijärjestelmässä, on perustettava säännösten mukaiset suojakaistat viimeistään ensimmäisenä sitoumusvuonna 30 päivänä syyskuuta.

Jos tilalle tulee kasvukauden alussa uusia peruslohkoja, lohkojen pientareiden ja suojakaistojen on oltava säännösten mukaiset kasvukauden loppuun mennessä.

6 luku

Luonnon monimuotoisuuden ja maiseman ylläpito

22 §

Ylläpitotoimenpiteet

Viljelijän on pidettävä pellot avoimina ja

viljelymaisema hoidettuna sekä asuin- ja tuotantorakennusten ympäristöt siisteinä ja hoidettuina. Tilalla olevia maatalousympäristöjen luonnon monimuotoisuuskohteita on ylläpidettävä. Tällaisia ovat muun muassa monipuoliset pellon ja metsän reunavyöhykkeet sekä yksittäispuut, puukujanteet, lähteet, purot ja kosteikot. Monimuotoisuuskohteita ei saa vaarantaa kasvinsuojeluaineiden tai lannoitteiden käytöllä tai paljaaksi hakkuulla. Peltoteiden pientareita ei saa käsitellä kasvinsuojeluaineilla. Mahdollisen hukkakauran torjunnasta on kuitenkin huolehdittava hukkakauran torjunnasta annetun lain 6 §:ssä tarkoitetun torjuntasuunnitelman mukaisesti kasvinsuojeluaineilla tai mekaanisesti. Tarvittaessa peltoteiden pientareet voidaan niittää. Niittojätteen saa hyödyntää taloudellisesti. Talviaikaan kasvipeitteisten peltolohkojen hoidossa on otettava huomioon lintujen ja riistan talvehtimisen edistäminen.

23 §

Monimuotoisuuskartoituksen toteuttaminen

Maatilan luonnon monimuotoisuuskohteista on tehtävä kartoitus toisen sitoumusvuoden loppuun mennessä. Kartoitus on tehtävä täyttämällä tätä varten laadittua maa- ja metsätalousministeriön lomaketta (Lnro 219), johon merkitään tilan tuotantorakennusten lähiympäristössä sekä viljelijän hallinnassa olevilla peltoalueilla ja niiden lähiympäristössä sijaitsevat monimuotoisuuden kannalta tärkeät kohteet, esimerkiksi monilajiset niityt, pellonreunat ja -pientareet, tienpientareet, pellon ja metsän reunavyöhykkeet, peltoalueilla sijaitsevat purot, lähteet, kosteikot, vanhat kiviaidat, ladot ja puukujanteet sekä maisemakesannot, riistapellot ja -kesannot ja riistan sekä muiden eliölajien kannalta tärkeät alueet kuten monilajiset pysyvät laitumet, hoidetut viljelemättömät pellot ja viljelystä poistuneet pellot. Kartoituslomakkeeseen on merkittävä myös maatilan, monimuotoisuutta edistävät erityistukisopimukset ja niiden laajuus. Kartoituskohteet on merkittävä lomakkeen lisäksi myös kartalle, jona voidaan käyttää esimerkiksi peruslohkokarttaa. Kartoitus on säilytettävä tilalla ja esi-

tettava pyydettyä tukea valvoville viranomaisille.

25 §

Typpilannoituksen tarkentamien peltokasveilla

II OSA

LISÄTOIMENPITEET

7 luku

Peltokasvit

24 §

Vähennetty lannoitus

Vähennetyn lannoituksen perustana on oltava 2 §:ssä säädetty riittävän usein tehty viljavuustutkimus. Lannoitusmääriin on laskettava mukaan sekä väkilannoitteet että mahdollisesti käytetty kotieläinten lanta ja vastaavat orgaaniset lannoitteet 3 luvussa säädetyn mukaisesti. Lannan ravinteet on laskettava lannoitusmääriin asetuksen liitteen mukaisen lannan ravinnetaulukoiden perusteella. Lannasta on tehtävä lanta-analyysi ja sen tulosta käytettävä ravinteiden laskentaan aina silloin, jos liitteen 1 taulukossa 9 ei ole esitetty kyseessä olevan eläinlajin lannan taulukkoarvoja. Lannoituksesta on tehtävä 4 §:ssä säädetty lohkokohtaiset muistiinpanot.

Viljelijä saa käyttää maatilalla typpilannoitteita enintään liitteen taulukon 8 mukaiset enimmäismäärät.

Fosforilannoituksen enimmäismäärä on viljavuusluokissa huono, huononlainen ja välttävä enintään 15 kg/ha/v. Sokerijuurikaalla fosforilannoituksen enimmäismäärä on kuitenkin enintään 30 kg/ha/v ja perunalla enintään 35 kg/ha/v. Luokassa tyydyttävä enimmäismäärä on 10 kg/ha/v. Kyseisessä luokassa enimmäismäärä on sokerijuurikaalla kuitenkin enintään 15 kg/ha/v ja perunalla enintään 20 kg/ha/v. Viljavuusluokissa hyvä, korkea ja arveluttavan korkea ei saa käyttää fosforilannoitteita.

Fosforilannoituksessa voidaan käyttää enintään viiden vuoden fosforin tasausta. Fosforintasaus on toteutettava 14 §:ssä säädetyn mukaisesti. Fosforilannoituksessa ei saa käyttää karjanlannalle 3 luvun mukaisia fosforin käyttöä koskevia poikkeuksia.

Toimenpide on toteutettava analysoimalla typen määrä peltomaasta keväällä ennen kevätlannoitusta laboratorioanalyysillä tai pikamittausmenetelmällä. Kasvulohkoilla, joilla toimenpide toteutetaan, on otettava typpilannoituksessa huomioon analyysin tulos. Jos analyysitulosta on yli 20 kiloa typpeä hehtaarilla, 20 kg/ha ylittävä typpimäärä on vähennettävä lohkon typpilannoitusmäärästä. Jos analyysin tulos ei ole käytettävissä ennen typpilannoituksen toteuttamista, ympäristötuen ehtojen mukaisesti sallittua typpilannoituksen lohkokohtaista enimmäismäärää on pienennettävä vähintään 20 kg/ha. Levittämättä jätetty määrä voidaan levittää, jos analyysin tulos on enintään 20 kg/ha. Jos tulos on suurempi, 20 kg/ha ylittävä typpimäärä on vähennettävä levitysmäärästä.

Analyysillä tutkittavien kasvulohkojen on edustettava 30 %:a tilan ympäristötukikelpoisesta pinta-alasta. Tähän alaan ei lasketa mukaan 1- ja 2-ryhmän puutarhakasvialoja eikä eräitä siemenmaustekasvialoja.

Analysoitavat näytteet on otettava ensisijaisesti niiltä kasvulohkoilta, joille edellisenä syksynä on levitetty lantaa tai joiden esikasvina on ollut nurmi, viherkesanto tai palkokasvi ja lohko on kynnetyt tai muokattu edellisenä syksynä. Mikäli 30 %:n alavaatimus ei täyty edellä mainituista tapauksista, viljelijä voi ottaa näytteet haluamistaan lohkoista. Suositeltavaa on tällöin selvittää liukoisen typen määrä esimerkiksi niiltä lohkoilta, joissa edellisen vuoden sato on jäänyt paljon niukemmaksi kuin mihin toteutetulla lannoituksella oli suunniteltu päästävän tai jos sato on jäänyt märkyyden takia kokonaan korjaamatta tai jos lohkoilla on viljelty kasvia, jonka jälkeen maahan on mahdollisesti jäänyt tavalista runsaammin typpeä. Näytteet on otettava mittausta edellyttäviltä kasvulohkoilta, mutta kuitenkin niin, että näytteitä otetaan vähintään yksi näyte viittä hehtaaria kohden. Kukin näytteen on koostuttava 15—25 osanäytteestä.

Viljelijä voi tehdä tai teettää analyysin vesiliukoisen kokonaistypen määrästä käyttä-

mällä pikamääritysmenetelmää eli niin sanottua typpisalkkua tai hän voi teettää laboratorioanalyysin. Ammoniumtyppimääritys on tehtävä nitraattityppimäärityksen lisäksi, jos lohkolle on levitetty orgaanista lannoitetta, jos peltoon on muokattu runsas vihermassa, jos lohkolle on kasvanut voimakkaasti lannoitettu erikoiskasvi tai jos lohko on erittäin runsasmultainen. Laboratorioanalyysi on teettävä Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymässä laboratoriossa. Mittauksen tulokset on merkittävä 4 §:ssä tarkoitettuihin lohko-kohtaisiin muistiinpanoihin.

26 §

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys ja kevennetty muokkaus

Viljelijän on pidettävä vähintään 30 % maatilan ympäristötukikelpoisten peltolohkojen yhteismäärästä kasvukauden ulkopuolella kasvien tai sängin peittämänä tai hyväksytysti kevennetysti muokattuna. Kasvipeitteisyys on säilytettävä lohkolle kylvömuokkaukseen tai vastaavaan viljelytoimenpiteeseen asti. Kasvipeitteiset lohkot tulisi sijoittaa vesien suojelelun kannalta tärkeille lohkoille, erityisesti vesistöihin ja valtaojiin rajoittuville peltolohkoille.

Tässä tarkoitettua kasvipeitteisyyttä täyttävät seuraavat lohkot:

- 1) monivuotiset viljellyt nurmet ja ruokohelpi sekä viherlannoitusnurmi, jota ei muokata syksyllä;
- 2) pellolle perustetut suojavyöhykesopimusosalat;
- 3) monivuotinen viherkesanto, jonka kasvusto on perustettu viimeistään 30 päivänä kesäkuuta;
- 4) riista- ja maisemakesanto, joka täyttää 7 tai 8 §:n mukaiset vaatimukset;
- 5) monivuotiset puutarhakasvit kuten monivuotiset marjakasvit ja hedelmäpuut, tyrni, marja-aronia, monivuotiset taimitarhakasvit, koristekasvit, maustekasvit, lääkekasvit, siemenmausteet ja leikkovihreä;
- 6) alus- ja pyydyskasvien viljely, jos lohko kynnetään tai muokataan vasta seuraavana keväänä;
- 7) sänkikesanto sekä viljan, öljykasvien, siemenmausteiden ja kuitupellavan sänki, ei

kuitenkaan silloin, jos sänkeen on syksyllä kylvetty syysruis, ruisvehnä, syysvehnä tai spelttivehnä, syysrypsi tai syysrapsi,

8) keväällä korjattava pellava tai hamppu; ja

9) tilatukijärjestelmän mukainen hoidettu viljelemätön pelto, jos pelto säilytetään nurmipeitteisenä talven yli.

Kasvipeitteiseksi ei hyväksytä kemiallisesti tuhottua nurmilohkoa tai monivuotista viherkesantolohkoa eikä vilja- ja öljykasvilohkoa, jonka olki ja sänki on poltettu.

Kevennetty syyssäänkimuokkaus vilja- ja öljykasvilohkoilla täyttää ehdon, jos muokkaus tehdään kultivaattorilla, lautasäkeellä, joustopiikkiäkeellä, lapiorullaäkeellä tai miinauralla yhteen kertaan ajaen.

27 §

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys

Viljelijän on pidettävä vähintään 30 % maatilan ympäristötukikelpoisten peltolohkojen yhteismäärästä kasvukauden ulkopuolella kasvien tai sängin peittämänä. Kasvipeitteisyys on säilytettävä lohkolle kylvömuokkaukseen tai vastaavaan viljelytoimenpiteeseen asti. Kasvipeitteiset lohkot tulisi sijoittaa vesien suojelelun kannalta tärkeille lohkoille, erityisesti vesistöihin ja valtaojiin rajoittuville peltolohkoille.

Tässä tarkoitettua kasvipeitteisyyttä täyttävät seuraavat lohkot:

- 1) monivuotiset viljellyt nurmet ja ruokohelpi sekä viherlannoitusnurmi, jota ei muokata syksyllä;
- 2) pellolle perustetut suojavyöhykesopimusosalat;
- 3) monivuotinen viherkesanto, jonka kasvusto on perustettu viimeistään 30 päivänä kesäkuuta;
- 4) riista- ja maisemakesanto, joka täyttää 7 tai 8 §:n mukaiset vaatimukset;
- 5) monivuotiset puutarhakasvit kuten monivuotiset marjakasvit ja hedelmäpuut, tyrni, marja-aronia, monivuotiset taimitarhakasvit, koristekasvit, maustekasvit, lääkekasvit, siemenmausteet ja leikkovihreä;
- 6) sänkikesanto sekä viljan, öljykasvien, siemenmausteiden ja kuitupellavan sänki, ei kuitenkaan silloin, jos sänkeen on syksyllä

kylvetty syysruis, ruisvehnä, syysvehnä tai spelttivehänä, syysrypsi tai syysrapssi;

7) keväällä korjattava pellava tai hamppu; ja

8) tilatukijärjestelmän mukainen hoidettu viljelemätön pelto, jos pelto säilytetään nurmipeitteisenä talven yli.

Kasvipeitteiseksi ei hyväksytä kemiallisesti tuhottua nurmilohkoa tai monivuotista viherkesantolohkoa eikä vilja- ja öljykasvilohkoa, jonka olki ja sänki on poltettu.

28 §

Peltojen tehostettu talviaikainen kasvipeitteisyys

Viljelijän on pidettävä vähintään 50 % maatilan ympäristötukikelpoisten peltolohkojen yhteismäärästä kasvukauden ulkopuolella kasvien tai sängin peittämänä. Kasvipeitteisyys on säilytettävä lohkolta kylvömuokkaukseen tai vastaavaan viljelytoimenpiteeseen asti. Kasvipeitteiset lohkot tulisi sijoittaa vesiensuojelun kannalta tärkeille lohkoille, erityisesti vesistöihin ja valtaajiin rajoitettuille peltolohkoille.

Tässä tarkoitettua kasvipeitteisyyttä täyttävät seuraavat lohkot:

1) monivuotiset viljellyt nurmet ja ruokohelpi sekä viherlannoitusnurmi, jota ei muokata syksyllä;

2) pellolle perustetut suojavyöhykesopimusalat;

3) monivuotinen viherkesanto, jonka kasvusto on perustettu viimeistään 30 päivänä kesäkuuta;

4) riista- ja maisemakesanto, joka täyttää 7 tai 8 §:n mukaiset vaatimukset;

5) monivuotiset puutarhakasvit kuten monivuotiset marjakasvit ja hedelmäpuut, tyrni, marja-aronia, taimitarhakasvit, koristekasvit, maustekasvit, lääkekasvit, siemenmausteet ja leikkovihreä;

6) sänkikesanto sekä viljan, öljykasvien, siemenmausteiden ja kuitupellavan sänki, ei kuitenkaan silloin, jos sänkeen on syksyllä kylvetty syysruis, ruisvehnä, syysvehnä tai spelttivehänä, syysrypsi tai syysrapssi;

7) keväällä korjattava pellava tai hamppu; ja

8) tilatukijärjestelmän mukainen hoidettu viljelemätön pelto, jos pelto säilytetään nurmipeitteisenä talven yli.

Kasvipeitteiseksi ei hyväksytä kemiallisesti tuhottua nurmilohkoa tai monivuotista viherkesantolohkoa eikä vilja- ja öljykasvilohkoa, jonka olki ja sänki on poltettu.

29 §

Viljelyn monipuolistaminen

Maatilan ympäristötukikelpoisesta peltolasta vähintään 10 % on oltava vuosittain nurmea tai nurmipeitteistä alaa. Näillä tarkoitetaan viljeltyjä nurmia, viherkesantoja, viherlannoitusnurmia, hoidettuja viljelemättömiä pelloja sekä suojavyöhykesopimusaloja. Kyseinen nurmiala voi sijaita samalla lohkolta koko sitoumuskauden ajan.

Maatilalla vuosittain viljelyssä olevasta ympäristötukikelpoisesta peltoalasta saa vuosittain olla enintään 40 % saman kasvilajin viljelyssä. Samaa kasvilajia saa viljellä lohkolta enintään kahtena vuotena peräkkäin. Kuitenkin nurmea ja kuminaa saa viljellä samalla lohkolta enintään kolme vuotta. Samaa nurmea ei saa ilmoittaa eri kasvilajeina kolme vuotta pidempään. Vuosittain on viljeltävä vähintään kolme eri kasvilajia ja yhden kasvilajin on oltava muu kuin viljakasvi. Vähimmäisvaatimuksena oleva nurmi lasketaan yhdeksi kolmesta edellytetystä kasvilajista.

Tässä lisätoimenpiteessä luetaan eri kasvilajiksi muun muassa syysvehnä, kevätvehnä, spelttivehänä, ruisvehnä, kevätruus, syysruis, ohra, kaura, tattari, maissi, sokerimaissi, kevätrypsi, syysrypsi, kevätrapsi, syysrapssi, auringonkukka, soijapapu, öljypellava, herne, härkäpapu, makea lupiini, vurna, ruokohelpi, peruna, sokerijuurikas, rehukaali, pellava, hamppu, humala, tupakka, nokkonen, ruistankio, kumina, sinappi, kaikki yksi- ja monivuotiset nurmet sekä laitumet, velvoitekesanto, viherlannoitusnurmi ja hoidettu viljelemätön ala. Avomaan vihanneksista, marjakasveista, hedelmäkasveista, maustekasveista, koristekasveista ja lääkekasveista sekä leikkovihreästä kukin kasvitieteellinen laji luetaan omaksi kasvilajiksi.

Tilan ympäristötukikelpoisille peltolohkoille suunniteltu kasvinvuorotus on esitet-

tävä maatilalle viideksi vuodeksi laadittavassa kirjallisessa viljelykiertosuunnitelmassa. Suunnitelmassa on esitettävä peruslohkoittain jokaisella loholla viljeltäväksi suunniteltu kasvilaji viiden seuraavan vuoden aikana. Suunnitelma on ohjeellinen ja siitä voidaan tarvittaessa poiketa. Suunnitelma on tehtävä ensimmäisenä sitoumusvuonna kesäkuun loppuun mennessä.

30 §

Laajaperäinen nurmituotanto

Maatilan ympäristötukikelpoisista pelloista vähintään 50 %:n on oltava joka vuosi nurmikasvien viljelyssä. Maatilalla saadaan käyttää nurmien lannoittamiseen tyyppiä enintään 75 % typpimääristä, jotka on säädetty 12 §:ssä. Nurmilla tarkoitetaan liitteen 1 taulukossa 3 esitettyjä kasvilajeja eli monivuotisia nurmia, yksivuotista raiheinää, vihantaviljaa yhdessä raiheinän kanssa, moni- tai yksivuotista laidunnurmea, vihantaviljaa, kokoviljaa ja muita nurmikasvustoja.

31 §

Lannan levitys kasvukaudella

Maatila ei voi luovuttaa lantaa maatilalta pois lukuun ottamatta vähäistä enintään 100 m³ määrää vuodessa eikä toimia lannan luovuttajana 45 §:ssä tarkoitetussa sopimuksessa, jos luovutettava määrä on tätä suurempi.

Maatilalla syntyvä lanta on levitettävä pelloille kasvukauden aikana keväällä ja kesällä. Keväällä lantaa saa levittää aikaisintaan 15 päivänä huhtikuuta. Levitys voidaan aloittaa 1 päivänä huhtikuuta, jos maa on sula ja kuiva niin, että valumia vesistöön ei tapahdu eikä pohjamaan tiivistymisvaaraa ole. Kasvukauden aikana oraille tai nurmille tapahtuvassa kuivikelannan levityksessä on käytettävä kuivikelannan tarkkuuslevittämiä, lietelannan ja virtsan levityksessä on käytettävä sijoittavia laitteita tai letkulevittämiä hajuhaittojen vähentämiseksi. Kasvustoa perustettaessa lanta on aina mullattava. Lannanlevitys on sallittua 10 päivään syyskuuta asti, jos lohkolle kylvetään syysvilja, syysöljykasvi

tai nurmi tai istutetaan monivuotinen puutarhakasvi. Muissa tapauksissa lannanlevitys on sallittu 15 päivään elokuuta asti.

Lannalla tarkoitetaan tässä lisätoimenpiteessä kotieläinten tuottamaa lietelantaa, virtsaa ja kuivikelantaa kuivikkeineen. Levitysrajoitukset koskevat myös eläinten suppeilta jaloittelualueilta säiliöön kerättyjä lantavesiä.

Kuivikelannan tarkkuuslevittimen on täytettävä standardin SFS-EN 13080 (Lannanlevittimien ympäristövaatimukset ja testit) kolmannen kohdan vaatimukset. Ehdot täytävässä tarkkuuslevittimessä on oltava esimerkiksi vähintään kaksi murskaintelaa, joissa on hakkuriterät, sekä levitinlautaset, joissa on yhteensä vähintään kuusi säädettävää siivekettä.

32 §

Ravinnetaset

Ravinnetaselaskenta on tehtävä peltoviljelykasveille. Velvoitekesannolle ja satoa tuottamattomalle pellolle ei ole laadittava vuosittaista ravinnetasetta.

Viljelijän on laadittava maatilan kaikille peruslohkoille lohkohtainen peltotase ja koko maatilalle tilakohtainen porttitase joka vuosi. Lisäksi maatilalle on laadittava "Ravinnetaseen tavoitesuunnitelma". Suunnitelmaan kuuluu ensimmäisen peltotaseen laskennan jälkeen tehtävä tavoitteellinen osio, jossa arvioidaan peltotaseen ja porttitaseen tuottamaa tulosta ja sen merkitystä maatilan tulevalle toiminnalle sekä asetetaan taseelle tavoite. Neljännen taseelaskennan jälkeen tavoitesuunnitelmaan on kirjattava, miten tavoitteissa onnistuttiin ja miten maatilalla jatkossa toimitaan. Taseilla on seurattava typen ja fosforin määriä.

Lohkohtaisella peltotaseella tarkoitetaan peruslohkolle lannoitteissa ja karjanlannassa levitettyjen ravinteiden ja sadon mukana peruslohkolta poistettujen ravinteiden erotusta eli yli- tai alijäämää. Tilakohtaisella porttitaseella tarkoitetaan maatilalle hankittujen tuotantopanosten sisältämien ravinteiden ja maatilalta poisvietyjen tuotteiden sisältämien ravinteiden erotusta.

Taseelaskelmat on laadittava kultakin vuodelta (porttitase) tai kasvukaudelta (peltotase)

kunkin sitomusvuoden loppuun mennessä. "Ravinnetaseen tavoitesuunnitelma" on tehtävä toisen ja neljännen sitomusvuoden loppuun mennessä.

33 §

Peltojen kasvukunnon parantaminen

Tilalla on arvioitava peltoviljelyn aiheuttama rasitus maan rakenteelle merkitsemällä 4 §:ssä säädettyihin tilan lohkokohtaisiin muistiinpanoihin havaittavissa olevat huomiot maan laadusta lohkoittain. Huomioon otettavia ja kaikilta lohkoilta lohkokohtaisiin muistiinpanoihin merkittäviä seikkoja ovat:

- 1) ojitustyyppi ja ojituksen toimivuus;
- 2) maan mururakenne;
- 3) lierojen määrä;
- 4) poutivuus;
- 5) peltojen kuivuminen muokkauskuuntoon;
- 6) muokkauksen sujavuus;
- 7) peltojen kuivuminen rankkojen sateiden jälkeen ja veden läpäisevyys pellolla;
- 8) liiallisesta märkyydestä ja kuivuudesta aiheutuvat kasvusto-oireet;
- 9) tiivistymisongelmat.

Havainnot on merkittävä 4 §:ssä tarkoitettuihin lohkokohtaisiin muistiinpanoihin vuosittain viimeistään 31 päivänä joulukuuta.

Maatilalla on tehtävä vuosittain maan laadun arviointi kahdelta eri peruslohkolta tätä tarkoitusta varten laaditun testisarjan avulla, joka sisältää sanallisen kyselytestin ja käytännön kuoppatestin. Testikuopan lisäksi toimenpiteessä on tehtävä havainnot ja muistiinpanot koko maaprofiilista, ruokamultakerroksesta ja pohjamaasta. Kaivamalla toteutettava kuoppatesti on tehtävä kahdesta havaintopisteestä peruslohkoa kohti, jos lohkon koko on enintään 10 ha. Tätä suuremmilla lohkoilla kuoppatesti on tehtävä aina kahdesta havaintopisteestä alkavaa 10 hehtaaria kohti. Kuoppatesti on tehtävä joka vuosi kahdelta peruslohkolta. Viljelijä voi itse tehdä testin tai käyttää asiantuntijan apua. Kuoppatestiosuutta voidaan täydentää käyttämällä maan tiivistymistä mittaavaa penetrometriä. Testisarja on toteutettava kasvukauden loppuun mennessä ja kuitenkin viimeistään 30 päivää syyskuuta.

Lisäksi viljelijän on tehtävä vapaamuotoinen kirjallinen tavoitesuunnitelma tilan peltoon rakenteesta tutkituilta lohkoilta. Tavoitesuunnitelmassa on kerrottava, millä toimenpiteillä viljelijä parantaa sellaisen 2 momentissa tarkoitettulla tavalla tutkitun peruslohkon kasvukuntoa, jossa kasvukunto on todettu enintään välttäväksi. Toimenpide voi olla muun muassa tuotantopanosten käyttöön liittyvä tai viljelytekniikkaan liittyvä. Tavoitesuunnitelmassa on esitettävä myös valitun toimenpiteen toteutusaikataulu. Tavoitesuunnitelma on tehtävä toisen sitomusvuoden loppuun mennessä. Valittu toimenpide on toteutettava neljännen sitomusvuoden loppuun mennessä.

34 §

Kerääjäkasvien viljely

Vähintään 25 %:lle maatilan ympäristökikelpoisesta peltoalasta on vuosittain kylvettävä kerääjäkasveja. Kerääjäkasvilla tarkoitetaan varsinaisen viljelykasvin kylvön yhteydessä kylvettävää aluskasvia tai varsinaisen viljelykasvin sadonkorjuun jälkeen kylvettävää pyydyskasvia. Kerääjäkasvia ei saa erikseen lannoittaa.

Aluskasviksi voidaan kylvää raiheinää tai muita heinä- ja nurmikasveja, apiloita tai näiden siemenseoksia. Aluskasvin muokkaus tai kyntö voi tapahtua samanaikaisesti kuin varsinaisen viljelykasvin muokkaus tai kyntö tai se voidaan säilyttää lohkolta koko syksyn. Aluskasvi on sallittua tuhota kemiallisella käsittelyllä.

Pyydyskasviksi voidaan kylvää ohraa, kauraa, raiheinää tai muita heinä- ja nurmikasveja, rehurapsia, rypsiä, hunajakukkaa tai apiloita tai näiden kasvien siemenseoksia. Pyydyskasvi on kylvettävä viljelykasvin sadonkorjuun jälkeen ja viimeistään 15 päivänä elokuuta. Pyydyskasvi on säilytettävä lohkolta kasvukauden loppuun kuitenkin enintään 1 päivään lokakuuta asti, jonka jälkeen lohkon saa muokata tai kyntää.

Aluskasvin tai pyydyskasvin avulla ei saa perustaa monivuotisia nurmia, viherkesantoja tai viherlannoitusnurmia.

8 luku

Puutarhakasvit

35 §

Typpilannoituksen tarkentaminen puutarhakasveilla

Viljelijän on mitattava liukoisen typen määrä keväällä ennen kevätlannoitusta ja kasvukaudella ennen lisälannoituksia. Jokaiselta kasvulohkolta on tehtävä oma analyysi. Jos maassa olevan liukoisen typen määrä on yli 20 kg/ha, yli 20 kg:n menevä typpiosuus on vähennettävä lohkon vuosittaisesta typpilannoitusmäärästä. Viljelijä voi tehdä tai teettää analyysin liukoisen typen määrästä käyttämällä pikamääritysmenetelmää eli niin sanotua typpisalkkua, tai viljelijä voi teettää liukoisen typen määrästä laboratorioanalyysin. Laboratorioanalyysi on teetettävä Elintarviketurvallisuusviraston lannoitevalmistelain mukaisesti hyväksymässä laboratoriossa. Mittausten tulokset on merkittävä 4 §:ssä tarkoitettuihin lohko kohtaisiin muistiinpanoihin.

36 §

Katteen käyttö monivuotisilla puutarhakasveilla

Maanpinta on katettava rivien kohdilta oljella, hakkeella tai muulla orgaanisella materiaalilla, muovikalvolla, -kankaalla, katepaperilla tai riviväleihin perustettavalla, leikatavalla nurmikatteella. Jos kasveilla käytetään katteena muovikalvoa, sen on oltava valmistettu polyeteenistä, joka voidaan tavanomaisen jätteenkäsittelyn lisäksi hävittää polttamalla.

Katettujen viljelylohkojen pinta-alan on oltava vähintään 95 % viljelyalasta muilla 2-ryhmän puutarhakasveilla paitsi taimitarhakasveilla, joilla katettujen viljelylohkojen pinta-ala tulee olla vähintään 50 % näiden kasvien viljelyalasta.

Monivuotisilla puutarhakasveilla 1 ja 2 momentin mukaiset katevaatimukset on täytettävä viimeistään kolmantena sitoumusvuonna. Tuki maksetaan siitä sitoumusvuonna

desta lähtien, jonka kesäkuun loppuun mennessä vaatimus täytetään.

37 §

Tuhoeläinten tarkkailumenetelmien käyttö

Ryhmän 1 ja 2 puutarhakasvien ja siemenmausteiden alasta on oltava vuosittain vähintään 50 % sellaisten kasvien viljelyksessä, joilla esiintyvien tuholaisien seurantaan on saatavilla tai käytettävissä liimapyydyksiä tai feromoniansoja. Tällaisia kasveja ovat kaalit, lanttu, nauris, sinappi, syötävät sipulikasvit, porkkana, selleri, persilja, palsternakka ja muut sarjakukkaiset kasvit, kumina, herne, omena, luumu, makea pihlaja, herukat, mansikka ja vadelma.

Viljelijän on pidettävä havainto- ja toimenpidepäiväkirjaa tuhohyönteisten sekä niiden luontaisten vihollisten esiintymisestä maatilalla sekä havaintojen perusteella suoritetuista torjuntatoimista. Vastaavat merkinnät voi tehdä myös 4 §:ssä tarkoitettuihin lohko kohtaisiin muistiinpanoihin. Toimenpidettä on toteutettava peruslohko kohtaisesti. Maatilalla on viljeltävä 1 momentissa tarkoitettuja kasveja vähintään 0,5 hehtaarin peruslohkoilla.

Käytettäviä tarkkailumenetelmiä ovat feromonipyydykset sekä eriväriset liima-ansat. Molemmissa menetelmissä tuholaismäärän muutoksia on seurattava laskemalla tietyin väliajoin liimaan tarttuneita hyönteisiä. Feromonipyydykset on hankittava omenalle, makealle pihlajalle, luumulle, herneelle, syötävälle sipulikasveille ja herukoille. Muille kasveille voidaan hankkia liima-ansat. Pyydyksiä ja ansoja on oltava joka vuosi yksi kappale jokaista alkavaa hehtaaria kohti silloin, kun kasvulohko on vähintään puolen hehtaarin suuruinen. Jos kasvulohkon pinta-ala ylittää viisi hehtaaria, pyydyksiä on oltava edellisten lisäksi viisi hehtaaria ylittävällä alalla yksi kappale jokaista alkavaa viitta peltohehtaaria kohti. Pyydykset tulee sijoitella tasaisesti eri puolille kasvulohkoa. Alle puolen hehtaarin suuruisilla kasvulohkoilla on oltava yksi pyydys jokaista täyttä yhden peltohehtaarin alaa kohti. Viljelijän on huolehdittava pyydysten toimivuudesta ja havainnoinnista riittävän usein, kuitenkin vähintään kerran

viikossa. Vaihtoehtoisesti viljelijä voi hankkia tarkkailun ostopalveluna, joka täyttää yllämainitut ehdot.

Tuholaisten tarkkailua on tehtävä seuraavilla kasveilla ja niiden tuholaisilla:

- 1) kaalikasvit: pikkukaalikärpänen, isokaalikärpänen, kirpat, rapsikuoriainen;
- 2) omena: omenäkääriäinen, pihlajanmarjakoi;
- 3) luumu: luumukääriäinen;
- 4) makea pihlaja: pihlajanmarjakoi;
- 5) herukat: herukkakoi;
- 6) vadelma: vattukuoriainen;
- 7) mansikka: ripsiäiset, lehtikirvat, luteet;
- 8) herne: hernekääriäinen;
- 9) porkkana: porkkanakemppi, porkkanakärpänen;
- 10) sipulikasvit: sipulikoi;
- 11) kumina: kuminakoi.

Torjuntamenetelmien käyttö on perustuttava havainnoinnista tehtyihin kirjauksiin. Seurantaa on tehtävä 1 päivästä toukokuuta 31 päivään elokuuta asti aina silloin, kun viljeltävälle kasville tuhoja aiheuttavia tuohyönteisiä esiintyy. Viljelijän on hankittava Kasvinsuojeluseuran vuonna 2002 julkaissama opas "Avomaavihannesten taudit ja tuholaiset" tai "Aktuella växtskyddsanvisningar" -opas tai Kasvinsuojeluseuran vuonna 1997 julkaisema "Hedelmä- ja marjakasvien tuhoeläimet".

III OSA

ERITYISTUET

9 luku

Sopimusten yksityiskohtainen toteuttaminen

38 §

Suojavyöhykkeen perustaminen ja hoito

Suojavyöhyke on perustettava mieluiten suojaviljaan eikä aluetta saa perustamisen jälkeen muokata, lannoittaa tai käsitellä torjunta-aineella. Suojavyöhykkeen perustamiseen voidaan käyttää valmiita heinä- ja nurmikasvien siemenseoksia. Pohjavesialueella oleville peltoalueille suojavyöhykkeet voidaan perustaa peltolohkojakoja noudattaen.

Suojavyöhykkeellä voi olla pieninä, luontaisina ryhminä kotimaisia, luonnonvaraisia pensaita tai lehtipuita. Suojavyöhykkeellä ei saa sulkea avointa viljelymaisemaa. Suojavyöhykkeen perustamisessa ja hoidossa on otettava huomioon luonnon monimuotoisuus ja mahdollisuuksien mukaan suosittava luonnonvaraisten kasvien, eläinten ja muiden eliöiden kannalta suotuisia toimenpiteitä. Perustellut hoitotoimenpiteet voidaan rajoitetusti ja suunnitelman mukaisesti ulottaa myös vyöhykkeen välittömässä läheisyydessä olevalle ns. luonnontilaiselle ranta-alueelle.

Suojavyöhykkeen kasvusto on niitettävä vuosittain tai suunnitelmassa määritellyillä aikaväleillä. Niiton ajankohdassa on otettava huomioon luonnonvaraisten lintujen ja nisäkkäiden elinolot, minkä vuoksi niittoa ei tule aloittaa ennen 1 päivä elokuuta, ellei kyse ole rikkakasvien, kasvitautien tai tuholaiden torjunnasta, niiden leviämisen estämisestä tai vastaavasta syystä. Niitetty kasvimassa on korjattava pois suojavyöhykkeeltä ja sen saa käyttää maataloustuotannossa hyödyksi. Suojavyöhykettä voidaan myös laiduntaa, jos vesiensuojelulliset tai muut vastaavat syyt eivät ole esteenä. Tulva-alueille perustetut suojavyöhykkeet voidaan poikkeustapauksissa jättää niittämättä, mikäli se on vesiensuojelullisesti perusteltua. Sopimukseen hyväksyttyä suojavyöhykealaa ei saa muokata muutoin kuin perustamisen yhteydessä. Suojavyöhykkeeltä tai sopimukseen sisältyvältä luonnontilaiselta ranta-alueelta niitettyä kasvustoa ei saa varastoida tai kompostoida suojavyöhykkeellä, ranta-alueella tai tulvavyöhykkeellä.

Suojavyöhykkeiden uusimisessa on pyrittävä mahdollisimman nopeaan kasvipeitteisyyden aikaansaamiseen. Vaikeiden rikkaruohojen poistamisessa on ensisijassa käytettävä mekaanisia keinoja. Erityisistä syistä voidaan sallia pesäkekäsittely. Pesäkekäsittelystä on ilmoitettava ennen toimenpidettä työvoima- ja elinkeinokeskukselle. Tällaisessa tapauksessa kasvillisuuden uusimisessa on pyrittävä mahdollisimman nopeaan kasvipeitteisyyden aikaansaamiseen.

Sopimukseen sisällytettävä pellon ulkopuolinen ranta-alue voi olla enintään noin 20 metriä leveä, ellei ole erityisiä syitä leveämmän alueen hyväksymiseen. Hoitotoi-

menpiteinä voivat olla esimerkiksi niitto tai puuston taikka pensaikon harvennus tai raivaus.

39 §

Monivaikutteisen kosteikon hoito

Laskeutusaltaan, kosteikon ja tulvaniityn hoito on toteutettava erillisen suunnitelman mukaisesti. Sopimus on tehtävä kosteikon alle jääneestä peltoalasta tai muusta hoitotoimen kohteena olevasta maa-alasta riittävine reuna-alueineen. Vuotuisia hoitotoimenpiteitä ovat muun muassa lietteen poisto, padon hoitotoimet tai kosteikon ja sen reuna-alueiden kasvillisuuden niitto ja poiskuljetus. Hoitotoimien yhteydessä korjattu kasvimassa voidaan käyttää hyödyksi tai toteuttaa hoitotoimenpiteet esimerkiksi laiduntamalla, jos siihen ei ole vesiensuojelullista tai muuta estettä.

40 §

Valumavesien käsittelymenetelmät

Valumavesien käsittelymenetelmiä ovat säätösalaajitus, säätökastelu ja kuivatusvesien kierrätys.

41 §

Viljelyedellytykset luonnonmukaisessa tuotannossa

Hakemukseen, jolla haetaan luonnonmukaista tuotantoa koskevaa sopimusta, on liitettävä luomusuunnitelman viljelykiertosuunnitelma. Suunnitelman on täytettävä luomusasetuksen liitteen III yleisiä säännöksiä koskevan alakohdan 3 mukaiset edellytykset. Viljelykiertosuunnitelmaa voidaan muuttaa kesken sopimuskauden edellyttäen, että luomusasetusta noudatetaan.

42 §

Kesannointiin ja lannoitukseen liittyvät rajoitukset luonnonmukaisessa tuotannossa

Maatilalla, jolla on luonnonmukaista tuotantoa tai luonnonmukaista tuotantoa ja koti-

eläintuotantoa koskeva sopimus, avokesanointi on sallittua vain silloin, kun avokesanoinnin jälkeen alalle kylvetään kyseessä olevaa kasvukautta seuraavan talviaikaisen kasvipeitteisyyden varmistamiseksi syysvilja tai sellainen kasvi, joka muodostaa riittävän kasvuston ja käyttää tehokkaasti muokkauskerroksen liukoista fosforia ja typpeä kuten esimerkiksi nurmiheinä tai kevätilja. Tämä koskee myös lohkoja, jotka on ilmoitettu hoidettuna viljelemättömänä peltona.

43 §

Luonnonmukainen kotieläintuotanto

Viljelijän on luonnonmukaisessa kotieläintuotannossaan noudatettava, mitä 41 ja 42 §:ssä on säädetty viljelyedellytyksistä sekä kesannoinnista ja lannoituksesta.

44 §

Lannan käytön tehostaminen

Vastaanotettu lanta on levitettävä pelloille kasvien 12 §:ssä säädettyjen maatalouden ympäristötuen ehtojen mukaisesti. Lantaa on levitettävä vähintään 10 m³, kuitenkin turkiseläinten ja siipikarjan lantaa 5 m³, hehtaarille. Jos lantaa vastaanotetaan yhteislantalasta tai se on käsitelty biokaasulaitoksessa, on lannan sisältämät ravinteet laskettava mukaan lannoitukseen lanta-analyysin tai biokaasulaitoksen ravinneanalyysin perusteella. Lannan levitysmäärät ja -aika on merkittävä maatalouden ympäristötuen perustoimenpiteiden mukaisiin muistiinpanoihin 4 §:ssä säädetyllä tavalla.

45 §

Perinnebiotooppien hoito

Perinnebiotooppeja on hoidettava ja kunnostettava hyväksytyyn suunnitelman mukaisesti. Hoitotoimia voivat olla muun muassa niittäminen, laidunnus, lehtipuiden lehdestys sekä pensaikon ja puuston raivaus. Kasvillisuuden hoitotoimenpiteiden lisäksi suunnitel-

maan voidaan sisällyttää sopimusalueella sijaitsevien, perinteisten karjatalouteen liittyvien rakennelmien ja rakenteiden säilyttämistä ja kunnostamista sekä alueen aitaamista ja muita laiduntamiseen liittyviä toimenpiteitä. Perinteisiä karjatalouteen liittyviä rakennelmia ovat muun muassa aidat, portit, veräjät, erilaiset heinän kuivatustelineet kuten haasiat, suovat ja pielekset sekä karjasillat ja suoniittyjen patorakenteet.

Perinnebiotooppia ei saa muokata, lannoittaa tai käsitellä kasvinsuojeluaineilla. TE-keskus voi tapauskohtaisesti hyväksyä vesakon kemiallisen torjunnan kantokäsittelynä. Laidunnus on toteutettava niin, ettei se aiheuta alueen kasvillisuuden haitallista rehevöitymistä tai maaperän eroosiota. Laidunnettava perinnebiotooppi on yleensä erotettava aidalla muista laidunnurmista. Aluetta ei saa ojittaa tai metsittää.

Niitetty kasvillisuus on korjattava pois, ellei hyväksyty suunnitelma muuta edellytä. Eläinten lukumäärää tiettyä laidunalaan kohti on sovitettava niin, että eläimet pääsääntöisesti elävät laitumen tuoton varassa ilman lisärehua tai laidunkierto on järjestettävä niin, että laitumen ollessa loppuun syöty eläimet siirretään toiselle laitumelle. Perinnebiotooppeja ei tule käyttää pelkästään yölaitumina.

46 §

Keskimääräiset eläintiheydet perinnebiotoopilla

Jos perinnebiotooppien hoitoa koskevassa sopimuksessa on hoitotoimenpiteeksi valittu laidunnus, sopimusta tehtäessä on varmistettava sopiva laidunnuspaine. Sopiva laidunnuspaine eli laidunnuskauden aikainen eläinmäärä tiettyä pinta-alaa kohden on varmistettava tapauskohtaisesti. Koska laidunnuspaine on riippuvainen kulloisestakin laidunalueesta sekä laiduneläinlajeista ja -rodusta, laidunnuspaine on pyrittävä sovittamaan sellaiseksi, että se vastaa mahdollisimman tarkoin laitumen tuottoa. Eläimille voidaan antaa kivennäisiä ja vitamiineja, jos ne sisältävät vähän fosforia ja niiden käytöstä ei aiheudu alueen rehevöitymistä. Kivennäisten ja vitamiinien syöttö on järjestettävä katetusti siten, ettei niitä pääse leviämään sateen tai eläinten mukana syöttöpaikan lähiympäristöön. Syöttöpaikka tulisi sijoittaa metsän laidan tai lajistoltaan vähäarvoiseen kohtaan aluetta. Sijoituspaikan valinnassa tulisi välttää etenkin kallioketoja, ketoja ja monilajisia tuoreita niittykohtia.

Keskimääräinen eläintiheys (eläimiä/ha) koko laidunkauden ajaksi eli noin 120 päivää erityyppisillä perinnebiotoopeilla on oltava seuraavan taulukon mukainen:

	Hieho < 1 v	Hieho > 1 v	Lihanauta < 1 v	Emolehmä + vasikka	Uuhi + 2,5 karitsaa	Hevoseläin
Keto	1,0—1,2	0,5—0,8	0,4—0,6	0,2—0,4	1,5—2,0	0,4—0,8
Tuore niitty	2,0—2,5	1,0—1,8	0,9—1,2	0,5—0,8	2,0—2,5	1,0—1,4
Rantaniitty	1,5—3,0	1,0—1,8	0,7—1,4	0,5—1,0	2,0—4,0	0,8—1,6
Hakamaa	1,2—2,0	0,7—1,3	0,5—1,0	0,4—0,8	1,5—2,5	0,6—1,2
Metsälaidun	0,2—0,8	0,05—0,5	0,05—0,4	0,04—0,3	0,2—1,0	0,05—0,4

Edellä 2 momentissa säädettyistä eläintiheyksistä voidaan kuitenkin poiketa, jos siihen on olemassa poikkeamista tukevat perustellut yksittäistapausta koskevat todelliset olosuh-

teet. Jos perinnebiotoopilla laidunnetaan useammassa lyhyemmässä jaksossa, on laidunvuorokausien kokonaismäärä otettava huomioon eläintiheyttä laskettaessa.

47 §

Luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistäminen

Viljelijän on perustettava ja hoidettava tai hoidettava kasvi- ja eläinlajien säilymisen ja lisääntymisen sekä viljelymaiseman kannalta tärkeitä alueita tai kohteita. Tällaisia ovat esimerkiksi pellon ja tien tai pellon ja vesistön väliset reuna-alueet, peltojen metsäsaarekkeet, uhanalaisten lajien esiintymispaikat, pienet kosteikot ja tulvapellot, lintujen pesintä-, ruokailu- ja levähdysalueina toimivat pellot, perhosten elinympäristöt ja muut monimuotoisuuspellot sekä pelloille perustettavat luonnon monimuotoisuuskaistat. Toimenpiteinä voivat olla puiden ja pensaiden raijaus, laidunnus ja niitto. Lisäksi voidaan toteuttaa muita erityisiä hoitokeinoja, kuten kullotusta. Toimenpiteisiin voi kuulua myös kohteilla sijaitsevien perinteisten rakenteiden ja rakennelmien kuten esimerkiksi kiviaitojen, kivisiltojen, suovien, haasioiden, pieleksien, karjasiltojen, kivisaarekkeiden ja riukuaitojen ylläpitoa ja hoitoa sekä sopimusalueille vievien polkujen perustaminen tai lintutornin rakentaminen. Hoitotoimenpiteillä ei saa vaarantaa metsäsaarekkeella olevia luontotyyppisiä. Toimenpiteiden on perustuttava suojelusuunnitelmiin, jotka alueelliset ympäristöviranomaiset ovat laatineet kaikkein uhanalaisimpia lajeja koskevia sopimuksia varten. Pellon reunavyöhykkeen ja metsäsaarekkeen hoitona on oltava vähintään joka toinen vuosi tapahtuva pensaiden ja taimien raijaus, niitto tai laidunnus ellei hyväksytyssä suunnitelmassa muuta esitetä.

Sopimus tehdään yhden tai useamman I momentissa määritellyn toimenpiteen toteuttamisesta. Toimenpiteiden on perustuttava hyväksytyyn suunnitelmaan. Suunnitelman on oltava koko maatilán tai merkittävän osan siitä kattava luonnonhoitosuunnitelma, jossa on selvitetty alueen arvokkaat ja kunnostamiskelpoiset kohteet sekä niiden hoitotavat. Suunnitelma voi myös koskea pelkästään yhtä erillisuuetta. Suunnitelman toimenpiteillä on säilytettävä tai edistettävä sopimusalueen tavanomaisesta poikkeavia luonto- tai maisema-arvoja. Toimenpiteiden on perustuttava paikallisiin luonnon edelly-

tyksiin ja toteutuksessa on kiinnitettävä huomiota alueellisiin erityispiirteisiin, maisemaan ja kulttuuriperinteeseen. Näiden toimenpiteiden ohella sopimukseen voidaan sisällyttää maatilán viljelyhistoriaan kuuluvien rakennelmien sekä niiden lähiympäristöjen hoito. Rakennelmia kunnostettaessa on säilytettävä paikalliset tyyppiratkaisut. Rakennelmat on kunnostettava mahdollisimman paljon alkuperäisiä materiaaleja ja työtapoja käytäten.

Sopimusaluetta ei saa metsittää, lannoittaa eikä käsitellä torjunta-aineilla. TE-keskus voi tapauskohtaisesti sallia lannoituksen luonnonvaraisten lintujen levähdys- ja ruokailualueilla sekä torjunta-aineen käytön esimerkiksi niitettävien alueiden kantokäsittelyssä. Tapauskohtaisesti sallittu laidunnus on toteutettava niin, että se ei aiheuta alueen kasvillisuuden haitallista rehevöitymistä tai eroosiota. Eläimille voidaan antaa kivennäisiä ja vitamiineja, jos ne sisältävät vähän fosforia ja niiden käytöstä ei aiheudu alueen rehevöitymistä. Kivennäisten ja vitamiinien syöttö on järjestettävä katetusti siten, ettei niitä pääse leviämään sateen tai eläinten mukana syöttöpaikan lähiympäristöön. Syöttöpaikka tulisi sijoittaa metsän laitaan tai lajistoltaan vähäarvoiseen kohtaan aluetta.

Toimenpiteiden toteutuksessa käytettävien kasvilajien on oltava alueelle tyyppisiä kasveja.

48 §

Alkuperäisrotujen kasvattaminen

Luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 52 §:n 1 momentissa tarkoitettuja luotettavia tarkkailu- tai rekisteröintijärjestelmien ylläpitäjiä ovat itä-, länsi- ja pohjoissuomenkarjan osalta Faba Jalostus, suomenlampaan ja kainuunharmaaslampaan osalta Pro Agria Maa-seutukeskukset, ahvenanamaanlampaan osalta Pro Agria Maaseutukeskukset ja Föreningens Ålandsfår rf, suomenhevosen osalta Suomen Hippos ja maatiaiskan osalta Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus. Vain edellä mainitut tahot voivat antaa kunkin alkuperäisrodun osalta asetuksen liitteessä 2 tarkoitettuja rotupuhtaustodistuksia. Suomen-

toiviljelyksillä mahdollista ja sopimusta aiotaan jatkaa, näytteen voi toimittaa myös viimeisenä sopimusvuotena viimeistään 15 päivänä huhtikuuta.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

IV OSA

VOIMAANTULO

10 luku

Voimaantulo

50 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä huhtikuuta 2007.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Ylitarkastaja Suvi Ruuska

Liite 1

Taulukko 1. Viljan, öljykasvien ja palkokasvien typpilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v)
Perustoimenpide: Peltokasvien lannoitus

Kasvi / saavutettu satotaso kg	Etelä- ja Keski-Suomi			Pohjois-Suomi		
	Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat	Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat
VILJAT						
Ohra ja kaura 4 000 kg	100	90	60	90	80	60
Kevätvehnä 4 000 kg	120	110	70	100	90	70
Ohra/kaura/vehnä seosvilja 4 000 kg	100	90	60	90	80	60
Syysruis syksyllä	30	30	20	30	30	20
Syysruis keväällä 3 000 kg	100	90	40	60	60	40
Kevätruis 3 000 kg	90	80	50			
Syysvehnä, ruisvehnä ja speltti-vehnä syksyllä	30	30	20	30	30	20
Syysvehnä, ruisvehnä ja speltti-vehnä keväällä 4 000 kg	120	110	50	100	90	50
Muut viljat ja niiden seokset 4 000 kg	90	80	50	80	70	50
ÖLJY- JA TEOLLISUUS-KASVIT						
Syysrypsi ja syysrapsi syksyllä	30	30	20	30	30	20
Kevätrypsi, kevät-rapsi, syysrypsi, syysrapsi ja ruis-tankio keväällä 1 750 kg	110	100	60	100	90	60
Pellavat, maissi, öljyhamppu, auringonkukka	90	80	50	70	70	50
PALKOKASVIT						
Herne, härkäpapu, makea lupiini	45	45	30	45	45	30

Taulukko 2. Saavutettuun satotasoon liittyvä satotasokorjaus (kg/ha/v)

Syyskylvöisillä kasveilla lisätyn ei saa antaa kylvövuoden syksyllä.

Kasvi	Saavutettu satotaso	Lisätynni kg/ha/v
Ohra, kaura, kevätvehnä, syysvehnä, ruisvehnä,	4 500 kg	+ 10
spelttivednä, muut viljat ja niiden seokset	5 000 kg	+ 20
	5 500 kg	+ 30
Syysruis, kevätruus	3 500 kg	+ 10
	4 000 kg	+ 20
	4 500 kg	+ 30
Kevättrypsi, kevätrapsi, syysrypsi, syysrapsi ja ruistankio	2 000 kg	+ 10
	2 250 kg	+ 20
	2 500 kg	+ 30

Taulukko 3. Nurmien ja muiden kasvien typpilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v)

	Levitysaika	Etelä- ja Keski-Suomi			Pohjois-Suomi		
		Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat	Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat
Nurmet							
Monivuotiset nurmet, yksi- vuotinen raiheinä, vihantavilja ja raiheinä tai muu nurmikasvi	Korjattaessa kaksi satoa	200	200	160	200	200	160
	Korjattaessa kolme tai useampia satoja	240	230	190	230	230	190
Laidun: Moni- tai yksivuotiset laidunnurmet		200	200	170	170	170	150
Vihantavilja, kokovilja	Kevätlevitys	120	100	90	100	90	80
Kokovilja: syys- vehnä ja ruisvehnä	Syksyllä Keväällä	30 140	30 130	20 70			
Muut nurmi- kasvustot		120	100	90	100	90	80
Nurmen perustaminen							
Perustaminen keväällä							
Perustaminen ilman suojakasvin kanssa	Korkeintaan kasvilaji- kohtaisen taulukon (1) typpimäärä suojakasville						
Perustaminen ilman suojakasvia	Kevätlevitys 2. levitys	80 30	80 30	70 30	80 30	80 30	70 30
Perustaminen kesällä	Perustamisvaiheessa	60	60	50	60	60	40
Perustaminen syksyllä	Syyslevitys 1.9. mennessä	30	30	30	30	30	30
Riista- ja maise- makesannon pe- rustaminen, viher- kesannon ja hoide- tun viljelemättömän pellon nurmen perustaminen ilman suojaviljaa		50	50	40	50	50	40
Siemennurmet	Kevätlevitys	110	110	60	90	80	40
Ruokohelpi energiakäyttöön							
Perustamisvuonna	Kevätlevitys	60	60	40	60	50	40
Satovuosina		90	80	60	80	80	60
Mukula- ja juurikasvit							
Sokerijuurikas	Kevätlevitys	140	140	120			
Peruna							
Tärbkelysperuna, satotaso 35 tn/ha	Kevätlevitys	105	105	70	105	105	70
Tärbkelysperuna, satotaso 40 tn/ha		120	120	80	120	120	80
Varhaisperuna	Kevätlevitys	60	60	60	60	60	60
Varhaisperuna + kerääjäkasvi	Kevätlevitys	80	80	80	80	80	80
Muu peruna, satotaso 35 tn/ha	Kevätlevitys	85	85	60	85	85	60
Muu peruna, satotaso 40 tn/ha		100	100	70	100	100	70
Muut peltokasvit		110	100	60	100	90	60

Taulukko 4. Fosforilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) viljavuusluokan perusteella

Kasvi				Viljavuus-			
	Huono	Huonon-	Välttävä	luokka	Hyvä	Korkea	Arveluttavan
		lainen		Tyydyttävä			korkea
Ruis, vehnä, öljykasvit, palkokasvit	32	24	20	12	8	-	-
Ohra	34	26	22	14	10	-	-
Kaura, nurmikasvien siemenviljely	28	20	16	8	4	-	-
Ohra/kaura/vehnä seosvilja	31	23	19	11	7	-	-
Kokoviljasäilörehu	40	32	24	16	12	-	-
Nurmen perustaminen suojaviljaan	52	44	36	28	20	-	-
Nurmen perustaminen: keväällä ilman suoja- viljaa, kesällä tai syksyllä	36	32	28	24	15		
Nurmi keväällä ennen kesäperustamista	16	12	8	4	-	-	-
Yksivuotiset rehunurmet	40	32	24	16	12	-	-
Monivuotinen nurmi							
- laidun	32	24	16	8	-	-	-
- muut rehunurmet	40	32	24	16	8	-	-
Peruna	70	70	70	55	35	20	-
Sokerijuurikas	63	63	60	43	26	14	-
Kuitupellava	32	24	20	12	8	-	-
Ruokohelpi, perustamisvuonna	50	40	30	20	10	-	-
Ruokohelpi, satovuonna	30	20	15	10	5	-	-
Riista- ja maisema- kesannon perustaminen sekä viherkesannon ja hoidetun viljelemättömän pellon nurmen perusta- minen ilman suojaviljaa	28	20	16	8	4	-	-
Muut kasvit	30	20	15	10	5	-	-

Taulukko 5. Taimitarhakasvien, marjojen, hedelmäkasvien ja avomaanvihannesten typpilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) maalajin ja multavuuden perusteella

	Savi- ja hiesumaat				Hiekka-, hieta- ja moreenimaat				Multa- ja turvemaat
	Vähä- multainen	Multava	Runsas- multainen	Erittäin runsas- multainen	Vähä- multainen	Multava	Runsas- multainen	Erittäin Runsas- multainen	
Taimitarhakasvit									
Perustamisvaihe	140	140	120	120	140	140	120	120	100
Vuotuislannoitus	120	120	100	100	120	120	100	100	90
Mansikka¹⁾, vadelma, mustaherukka									
Perustamisvaihe	50	50	30	30	35	35	20	20	15
Vuotuislannoitus	70	70	60	50	60	55	45	40	30
Muut marjat									
Perustamisvaihe	60	50	40	30	50	40	30	20	20
Vuotuislannoitus	90	85	80	70	80	75	65	50	40
Hedelmät²⁾									
Perustamisvaihe	65	60	45	30	50	40	30	20	20
Vuotuislannoitus	125	100	75	60	100	80	70	60	50
Kerä-, ruusu- ja kukkakaali, lanttu, purjo, avomaankurkku	240				230				230
Muut sipulikasvit	120				110				100
Muut kaalit	175				160				130
Porkkana ja muut juurekset	180				170				160
Palkokasvit	55				50				40
Kerä- ja lehtisalaatit	130				120				100
Muut vihannokset ja yrtit	160				140				125
Siemenmausteet ja muut kasvit	90				80				50

¹⁾ Jos mansikkakasvusto perustetaan ns. satotaimista, voidaan perustamisvaiheen typpilannoitusta lisätä 50 %.

²⁾ Jos omenatarhassa on nurmikate, voidaan perustamisvaiheen typpimäärää lisätä 20-50 kg/ha.

Taulukko 6. Tihkukastellun mansikan typpilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) satotason ja maalajin multavuuden perusteella

Multavuus	Mansikan satotaso tn/ha			
	5	10	20	30
Vähämultainen maa	50	60	80	100
Runsasmultainen maa	45	55	75	95
Erittäin runsasmultainen maa ja turvemaa	40	50	75	95

Taulukko 7. Taimitarhakasvien, marjojen, hedelmäkasvien ja avomaanvihannesten fosforilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) viljavuusluokan perusteella

	Viljavuusluokka						
	Huono	Huonon- lainen	Välttävä	Tyydyt- tävä	Hyvä	Korkea	Arveluttavan korkea
Taimitarhakasvit ¹⁾	90	80	70	60	40	20	-
Mansikka, vadelma, mustaherukka							
Perustamisvaihe	70	60	50	40	25	10	-
Vuotuislannoitus	40	35	30	25	20	10	-
Muut marjat							
Perustamisvaihe	80	70	60	50	30	15	-
Vuotuislannoitus	50	40	35	30	25	15	-
Hedelmät							
Perustamisvaihe	90	80	70	60	40	25	-
Vuotuislannoitus	45	40	35	30	20	10	-
Kaalit, sipulit	110	110	80	60	50	30	10
Juurekset	100	100	75	55	35	30	10
Varastoporkkana	100	100	75	55	40	30	20
Palkokasvit	50	50	35	25	20	15	10
Muut vihannekset	100	100	60	50	40	30	10
Yrtit ja siemenmausteet	32	24	20	12	8	-	-
Muut kasvit	32	24	20	12	8	-	-

¹⁾ Fosforilannoituksen ylärajat astiataimille:
Peruslannos 165 g/m³, pitkävaikutteinen lannos ja täydennyslannos 250 g/m³

Taulukko 8. Viljelykasvien typpilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) vähennetyn lannoituksen lisätoimenpiteessä

	Etelä- ja Keski-Suomi			Pohjois-Suomi		
	Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat	Savi- ja hiesumaat	Karkeat kivennäismaat	Eloperäiset maat
Viljat						
Ohra, kaura	90	80	50	80	70	50
Kevätvehnä	110	100	60	90	80	60
Syysruis syksyllä	20	20	20	20	20	20
Syysruis keväällä	90	80	40	50	50	40
Kevätruis	80	70	40			
Syysvehnä, ruisvehnä ja speltti-vehnä syksyllä	20	20	20	20	20	20
Syysvehnä, ruisvehnä ja speltti-vehnä keväällä	110	100	40	90	80	40
Muut viljat	80	70	40	70	60	40
Ölji- ja teollisuuskasvit						
Syysrypsi, syysrapsi syksyllä	20	20	20	20	20	20
Kevätrypsi, kevättrapsi ja ruistankio sekä syysrypsi ja syysrapsi keväällä	100	90	70	90	80	70
Muut öljy- ja teollisuuskasvit	80	70	40	60	60	40
Palkokasvit						
Herne, härkäpapu ja makea lupiini	40	40	25	40	40	25
Mukula- ja juurikasvit						
Sokerijuurikas	120	120	100			
Tärkkelysperuna	80	80	65	80	80	65
Varhaisperuna	50	50	50	50	50	50
Muu peruna	60	60	45	60	60	45
Nurmet						
Säilörehu	180	180	150	180	180	150
Kuivaheinä	90	90	60	90	90	60
Kuivaheinän lisätyppi, jos odelma korjataan	60	60	40	60	60	40
Laidun	150	150	100	140	140	100
Muut kasvit	80	70	40	70	60	40

Taulukko 9. Lannan sisältämien ravinteiden taulukkoarvot

LANTALAJI	FOSFORIA KG/M ³	LIUKOISTA TYPPEÄ KG/M ³
Naudan kuivikelanta	1,2	1,2
Naudan lietelanta	0,5	1,8
Naudan virtsa	0,1	1,8
Sian kuivikelanta	2,5	1,5
Sian lietelanta	0,8	2,7
Sian virtsa	0,2	1,6
Lampaan kuivikelanta	1,5	1,2
Hevosen kuivikelanta	0,5	0,4
Kanan kuivikelanta	4,4	4,5
Broilerin kuivikelanta	3,5	5,1
Ketun kuivikelanta	11,5	3,8
Minkin kuivikelanta	9,5	2,4

Rotupuhtaustodistukset

Rotu	Rotupuhtaustodistuksen antaja	Rotupuhtaustodistus/siinä rotupuhtauden osoittava merkintä
Itä-, länsi- ja pohjoissuomenkarja	Faba Jalostus	1) Kantakirja tai 2) Polveutumistodistus/S
Suomenlammas	ProAgria Maaseutokeskukset	1) Alkuperäisrotutukipalkkiolista/SS1 tai 2) Sukutodistus/SS1
Kainuunharmaslammas	ProAgria Maaseutokeskukset	1) Alkuperäisrotutukipalkkiolista/SS1 värikoodi Y, Y5, Y6, Y7, Y8 tai Y9 tai 2) Sukutodistus/SS1 värikoodi Y, Y5, Y6, Y7, Y8 tai Y9
Ahvenanmaanlammas	ProAgria Maaseutokeskukset tai Föreningen Ålandsfår rf	1) Alkuperäisrotutukipalkkiolista/AA1 2) Sukutodistus/AA1 tai Maija Häggblomin allekirjoittama 1) Besättningsblankett tai 2) Stambokskort
Suomenvuohi	Viljelijän oma ilmoitus	Lnro 218L, jossa vanhempien ja isovanhempien tulee olla suomenvuohia
Suomenhevonen	Suomen Hippos	Suomenhevosen rekisteritodistus tai Suomenhevosen hevospassi
Suomalainen maatiaiskana	Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus (MTT)	Maatiaiskanojen säilytysohjelman rekisteritodistus

N:o 504

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

tilatuen, luonnonhaittakorvauksen, maatalouden ympäristötuen ja maatalouden ympäristötuen erityistukisopimusten hakemisesta sekä maatalouden ympäristötuen vähimmäisvaatimuksiin liittyvän koulutuksen hyväksymisestä vuonna 2007

Annettu Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n, sellaisena kuin se on laissa 273/2003, 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 64 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on laissa 44/2000, sekä luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista 29 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1440/2006) 13 §:n 3 momentin nojalla:

1 luku

Yleistä

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003, jäljempänä *tilatukiasetus*, III osastossa tarkoitettujen tilatuen hakemista vuonna 2007.

Tätä asetusta sovelletaan luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa

(644/2000) tarkoitettujen luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen sekä luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa (366/2007) tarkoitettujen luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen hakemiseen vuonna 2007.

2 §

Tukihakemus

Hakemus 1 §:ssä tarkoitettujen tukien saamiseksi, jäljempänä *tukihakemus*, on toimitettava viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2007.

Tukihakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeilla numero 101A, 101B, 102A, 102B ja 101D vuodelle 2007 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2007 vahvistaman kaavan mukaisilla atk-tulosteilla. Tukihakemusta ei voida toimittaa ilman esitetyttä tai muulla tavoin täytettyä peruslohkolomaketta numero 102A.

3 §

Ilmoitettavat perus- ja kasvulohkot

Yhdellä peruslohkolla voi olla vain yhtä maankäyttölajia ja tilatukiominaisuutta.

4 §

Lohkojen merkitseminen

Viljelijän on merkittävä perus- ja kasvulohkolomakkeeseen numeroin ja kirjaintunnein kaikki perus- ja kasvulohkot. Peruslohkolomakkeella on ilmoitettava kaikki viljelijän hallinnassa oleva maatalousmaa. Peruslohkot on merkittävä hakemuslomakkeisiin viranomaisten niille antamin tunnuksin tai U-lohkoina. Kunkin peruslohkon kasvulohkot on merkittävä aakkosin A:sta alkaen.

5 §

Peruslohkoihin liittyvien muutosten ilmoittaminen

Jos vuoden 2006 jälkeen peruslohkoja on jaettu, yhdistetty tai poistettu pysyvästi käytöstä tai viljelystä taikka uusia peruslohkoja on perustettu tai peruslohkojen hallinnassa on tapahtunut muutoksia, on tukihakemuksen lisäksi toimitettava maa- ja metsätalousministeriön peruslohkojen muutoslomake numero 102C vuodelle 2007 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2007 vahvistaman kaavan mukainen atk-tuloste.

6 §

Karttaliite

Tukihakemukseen on liitettävä kartta, jos:

1) viljelijä haluaa muutosta sellaisen peruslohkon digitointiin, joka on tullut viljelijän omistukseen tai hallintaan edellisen tukihakuvuoden jälkeen;

2) peruslohkon rajoissa on tapahtunut muutos verrattuna edelliseen viljelijälle toimitettuun digitoituun peruslohkokarttaan;

3) tukea haetaan uudelle tai sellaiselle viljelijälle peruslohkolle, jota ei ole aiemmin digitoitu;

4) talouskeskuksen sijainti on muuttunut; tai

5) jos viljelijä ilmoittaa digitoitua pinta-alaa suuremman pinta-alan peruslohkolle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa kartassa on näyttävä kysymyksessä oleva peruslohko ja kaikki sen rajat.

Tukihakemuksen karttaliitteeksi hyväksytään jäljennökset viimeisimmistä viljelijälle toimitetuista digitoiduista peruslohkokartoista, jotka ovat mittakaavassa 1:5 000. Jos tällaisia jäljennöksiä ei ole saatavissa, voidaan karttaliitteeksi hyväksyä jäljennös kunnista saatavista ortokartoista, jotka ovat mittakaavassa 1:5 000 tai kunnista saatavien kiinteistörekisterikarttojen jäljennökset, jotka ovat mittakaavassa 1:10 000 tai peltokarttasovelluksesta tulostetut liitekartat mittakaavassa 1:2 000 tai 1:5 000.

7 §

Kylvöalailmoitus

Viljelyalojen muutoksia koskeva kylvöalailmoitus on toimitettava viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2007. Kylvöalailmoitus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 117 vuodelle 2007 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2007 vahvistaman kaavan mukaisella atk-tulosteella.

8 §

Tukihakemuksen korjaaminen

Tukihakemusta voidaan korjata sen jättämisen jälkeen, jos hakemuksessa havaitaan yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 796/2004, jäljempänä *soveltamisasetuksen*, 19 artiklassa tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaseudun kehittämisen tukitoi-

menpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen täytäntöönpanon osalta annetussa komission (EY) N:o 1975/2006 asetuksen, jäljempänä *valvonta-asetuksen*, 4 artiklan 3 alakohdassa määritelty ilmeinen virhe.

Ilmeinen virhe voidaan korjata tarkastuksessa silloin, kun virhe on havaittavissa hakemuksen, hakemukseen liitettävien kirjallisten asiakirjojen ja muiden vastaavien tietojen perusteella.

9 §

Koko tukihakemuksen tai lohkon peruuttaminen tukihakemuksesta

Tukihakemuksen, lohkon tai lohkon osan peruutuksesta on ilmoitettava kirjallisesti 15 §:n 1 momentissa tarkoitettulle viranomaiselle ennen soveltamisasetuksen 22 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja valvontayhteydenottoja.

10 §

Perus- ja kasvulohkojen muutosmahdollisuudet hakuajan jälkeen

Tukihakemukseen voidaan lisätä yksittäisiä perus- ja kasvulohkoja, joita ei ole vielä ilmoitettu tukihakemuksessa, ja tehdä käyttöä tai tukijärjestelmää koskevia muutoksia siten, kuin siitä säädetään soveltamisasetuksen 15 artiklassa.

Tukien maksaminen 1 momentissa tarkoitettulta yksittäiseltä lohkolta edellyttää, että viljelijä toimittaa 8 §:n 1 momentissa tarkoitettulle viranomaiselle riittävän selvityksen lohkon hallinnasta, kylvöalailmoituksen sekä peruslohkojen muutoslomakkeen viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2007. Riittävänä selvityksenä lohkon hallinnasta hallinnan muutostilanteissa pidetään kauppakirjaa, vuokra- tai muuta hallinnansiirtosopimusta.

11 §

Koko tilan hallinnansiirto

Soveltamisasetuksen 74 artiklassa sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousra-

haston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitetaan koko tilan hallinnansiirrossa, joka tapahtuu tukihakemuksen jättämisen jälkeen, mutta kuitenkin ennen maksatusta, tuki maksetaan tilanpidon jatkajalle. Hallinnan siirron on tapahduttava koko tilan hallinnansiirrossa viimeistään elokuun 31 päivänä 2007.

Asiaa koskevat selvitykset ja lomake numero 156 on toimitettava 15 §:n 1 momentissa tarkoitettulle viranomaiselle viimeistään 11 päivänä syyskuuta 2007.

2 luku

Tilatuki

12 §

Tukioikeuksien ilmoittaminen

Tuenhakijan ei tarvitse erikseen ilmoittaa tilatukioikeuksia, joiden perusteella tilatukea haetaan. Tuenhakijan 15 päivänä kesäkuuta 2007 hallinnassa olevat tilatukioikeudet tarkistetaan ja otetaan huomioon tuen perusteena viranomaisen aloitteesta tukioikeusrekisteristä.

Jos tuenhakija ei halua hakea tilatukea kaikista hallinnassaan olevista tilatukioikeuksista, tulee hänen ilmoittaa ne tilatukioikeudet, joista tukea ei haeta tukihakemuksen liitteenä palautettavalla maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella 103C.

13 §

10 kuukauden hallinta-aika

Jos tuenhakija on ilmoittanut muun kuin omistuksen perusteella hallinnassa olevan tukikelpoisen lohkon, tuenhakijan on toimitettava tukihakemuksen liitteenä vuokrasopimus, muu hallintaoikeuden siirtosopimus tai kirjallinen selvitys suullisen vuokrasopimuksen sisällöstä, joka osoittaa, että tilatukiase-

tuksen 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu 10 kuukauden hallinta-aika täyttyy.

14 §

Kasvulohkon vähimmäisala

Pienin kasvulohko, jolle voidaan hakea ja maksaa tilatukea on 0,05 hehtaaria.

15 §

Tukihakemuksen ja ilmoituksen toimittaminen

Tilatukea koskeva hakemus ja 7 §:ssä tarkoitettu ilmoitus liitteineen on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella maatilán talouskeskus tai tuotantorakennus sijaitsee. Jos tilalla ei ole talouskeskusta tai tuotantorakennusta, tukihakemus on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa maatilán pelloista sijaitsee.

Postitse saapunut tukihakemus tai ilmoitus katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos sen sisältävä postilähetyt on leimattu postissa viimeistään viimeisenä hakupäivänä toimivaltaiselle maaseutuelinkeinoviranomaiselle osoitettuna.

16 §

Maksettavan tuen vähimmäismäärä

Tilatukea ei myönnetä, jos sen määrä on 50 euroa tai vähemmän.

17 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Viljelijän on säilytettävä tilatuen hakemiseen liittyvät asiakirjat vähintään hakuvuoden ja sitä seuraavien kolmen kalenterivuoden ajan.

3 luku

Luonnonhaittakorvaus ja maatalouden ympäristötuki

18 §

Vuonna 2007 annettava uusi ohjelmakauden 2007—2013 mukainen luonnonhaittakorvausta ja maatalouden ympäristötukea koskeva sitoumus

Uusi luonnonhaittakorvausta koskeva sitoumus annetaan täyttämällä vuotta 2007 koskevan maa- ja metsätalousministeriön hakulomakkeen numero 101B asianomainen kohta.

Uusi maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteitä koskeva sitoumus annetaan täyttämällä vuotta 2007 koskeva maa- ja metsätalousministeriön lomake numero 111. Kotieläinlaksi maatalouden ympäristötuen perustoimenpiteissä ilmoittautuvan on lisäksi toimitettava sitoumuksen liitteenä ilmoitus tilán kotieläimistä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 111A. Sitoumuslomake liitteineen on toimitettava 3 §:ssä tarkoitettun tukihakemuksen ohella viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2007.

Jos yksittäisessä tapauksessa todetaan valvonta-asetuksen 4 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettu ilmeinen virhe, voidaan myös 25 päivän toukokuuta 2007 jälkeen toimitettu lomake numero 111 ja sitoutuminen luonnonhaittakorvaukseen I momentissa tarkoitettulla tavalla hyväksyä.

19 §

Luonnonhaittakorvausta ja maatalouden ympäristötukea koskevaan vuonna 2007 alkavaan sitoumukseen tukikelpoisiksi haettavat alueet

Viljelijän on ilmoitettava luonnonhaittakorvaukseen ja maatalouden ympäristötukeen tukikelpoisiksi vuonna 2007 haettavat peltoa koskevat peruslohkot viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2007 edellyttäen, että peltoalueet ovat luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuesta vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:ssä tar-

koitettuja peltoalueita, jotka ovat tulleet viljelijän hallintaan sellaiselta viljelijältä, joka tai jonka puoliso on yli 65-vuotias taikka jotka ovat tulleet viljelijän hallintaan tilusten järjestelyjen kautta. Peruslohkojen ilmoittamisessa on käytettävä 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua lomaketta.

20 §

Luonnonhaittakorvausta ja maatalouden ympäristötukea koskevaan ohjelmakauden 2000—2006 sitoumukseen tukikelpoisiksi haettavat alueet

Viljelijän on ilmoitettava luonnonhaittakorvaukseen ja maatalouden ympäristötukeen tukikelpoisiksi vuonna 2007 haettavat peltoa koskevat peruslohkot viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2007 edellyttäen, että peltoalueet ovat luonnonhaittakorvaukseen ja maatalouden ympäristötukeen varattujen määrärahojen kohdentamisesta vuoden 2007 haussa ohjelmakaudelta 2000—2006 siirtyvien sitoumusten ja sopimusten osalta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (501/2007) 1 §:ssä tarkoitettuja peltoalueita, jotka ovat tulleet viljelijän hallintaan sellaiselta viljelijältä, joka tai jonka puoliso on yli 65-vuotias taikka jotka ovat tulleet viljelijän hallintaan tilusten järjestelyjen kautta. Peruslohkojen ilmoittamisessa on käytettävä 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua lomaketta.

21 §

Sitoumuksesta tai sopimuksesta luopuminen

Jos sitoumuksen tai sopimuksen tekijä on luopunut sitoumuksesta tai sopimuksesta luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 43 §:n mukaisesti, luovutuksensaajan tulee hakea tukea seuraavalla tavalla:

1) luovutuksensaajan on jätettävä luovutettavista alueista tukihakemus viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2007;

2) hakemukseen on liitettävä vuokrasopimuksen tai kauppakirjan jäljennös, josta ilmenee lohkojen hallinnan siirtyminen viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2007; ja

3) luovutuksensaajan on ilmoitettava lohkojen hallinnan siirtymisestä lomakkeella numero 117 viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2007.

22 §

Satovahingosta ilmoittaminen

Satovahinkojen korvaamisesta annetun lain (1214/2000) mukaisesta satovahingosta tai vastaavasta on tehtävä kirjallinen ilmoitus maatilán sijaintipaikkakunnan maaseutuelinkeinoveranomaiselle maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 118. Talvehtimistuhosta on tehtävä vastaava kirjallinen ilmoitus maatilán sijaintipaikkakunnan maaseutuelinkeinoveranomaiselle välittömästi vahingon ilmaannuttua.

23 §

Olosuhteiden muutoksista ilmoittaminen

Luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) 11 §:n 2 momentissa tarkoitetuista olosuhteiden muutoksista on ilmoitettava tuen myöntäneelle viranomaiselle kirjallisesti.

24 §

Kasvinsuojeluasioiden koulutuksen hyväksyminen

Maatalouden ympäristötuen vähimmäisvaatimukseen liittyvän ajankohtaisten kasvinsuojeluasioiden koulutuksen, jäljempänä *kasvinsuojelukoulutus*, järjestäjänä voi olla yksityinen henkilö, yritys, yhdistys, yhteisö, oppilaitos, neuvontajärjestö tai muu vastaava taho. Kasvinsuojelukoulutukset hyväksyy TE-keskus, jonka alueella koulutus järjestetään. Kasvinsuojelukoulutuksen voi yksittäistapauksessa hyväksyä myös se TE-keskus, jonka toimialueen viljelijöille koulutus on kohdennettu. Päätös kasvinsuojelukoulutuksen hyväksymisestä tehdään vain yhdessä

TE-keskuksessa. Jos koulutustilaisuus järjestetään kuitenkin tällaisessa tapauksessa toisen TE-keskuksen toimialueella, on koulutustilaisuuden hyväksyjän lähetettävä tiedoksi koulutustilaisuuden hyväksymistä koskeva päätös asianomaiseen TE-keskukseen. TE-keskuksen on lähetettävä päätös koulutuksen hyväksymisestä hakijalle valitusosoituksin. Päätöksessä on todettava, että koulutuksen järjestäjä ei saa hakea mitään muuta tukea välittömästi koulutuksesta aiheutuvien kustannusten kattamiseen.

Kasvinsuojelukoulutuksen järjestäjän on toimitettava TE-keskukseen vähintään 30 työpäivää ennen koulutuspäivää koulutuspäivän ohjelma aikatauluineen sekä tieto kouluttajista. Kouluttajien koulutus ja kasvinsuojeluun perehtyneisyys on ilmoitettava TE-keskukselle. Koulutuspäivälle on oltava nimetty päävastuullinen kouluttaja. Kaikilla kouluttajilla on oltava vähintään opistotason tai ammattikorkeakoulun luonnonvara-alan tai ympäristöalan koulutus tai muu koulutus, jonka TE-keskus hyväksyy riittäväksi käsiteltävänä oleva aihe huomioon ottaen.

TE-keskuksen on kirjallisesti ilmoitettava koulutuksen järjestäjälle viimeistään 10 työpäivää ennen koulutusajankohtaa, hyväksyykö se koulutuspäivän ympäristötuen vähimmäisvaatimusten mukaiseksi kasvinsuojelukoulutukseksi. Koulutus on hyväksyttävä, jos sen voidaan todeta täyttävän tässä pykälässä ja luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 28 §:ssä säädetyt ehdot. Tarvittaessa, mikäli edellä mainitut ehdot eivät täyty, TE-keskus voi esittää tehtäväksi koulutusohjelman tai kouluttajien osalta muutoksia, jotka ovat koulutuspäivän hyväksymisen ehtona.

Koulutuksen järjestäjän on annettava viljelijälle todistus koulutukseen osallistumisesta. Todistuksesta on käytävä ilmi koulutuspäivän ajankohta, koulutuspäivän, pituus, sisältö ja tieto siitä, että kyseessä on ollut TE-keskuksen hyväksymä ympäristötuen vähimmäisvaatimukset täyttävä koulutus.

4 luku

Maatalouden ympäristötuen erityistukisopimukset

25 §

Maatalouden ympäristötuen erityistukisopimusten hakeminen

Maatalouden ympäristötuen erityistukisopimusta, jäljempänä *erityistukisopimusta*, koskeva hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön kutakin erityistukisopimusta koskevalla hakulomakkeella tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2007 vahvistaman kaavan mukaisella atk-tulosteella. Luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 15 §:ssä tarkoitettujen suunnitelmaan perustuvien erityistukisopimusten hakemukseen on liitettävä suunnitelma, joka täyttää edellä mainitun asetuksen 16 §:ssä asetetut edellytykset. Hakemukseen on liitettävä myös tarvittavat muun lainsäädännön edellyttämät luvat. Jos erityistukisopimus koskee vuokrattua aluetta, hakemukseen on liitettävä aluetta koskeva vuokrasopimus. Toimintalinja 2 lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettun rekisteröidyn yhdistyksen on liitettävä hakemukseen mukaan sen kokouksen pöytäkirja, jossa on päätetty tuen hakemisesta. Hakemus ja sen liitteet on toimitettava viimeistään 30 päivä huhtikuuta 2007.

Luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevan sopimushakemuksen liitteenä viljelijän on toimitettava 6 §:n 3 momentin mukainen kartta, johon on merkitty kyseiset kasvulohkoittain siirrettävät alat ja ilmoitettava niiden pinta-alat, jos siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon tapahtuu kasvulohkoittain. Lisäksi viljelijän on toimitettava liitteenä hakemus liittymisestä luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden ja alkoholijuomien valvonnan järjestämisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuk-

nessa (336/2005) tarkoitettuun valvontajärjestelmään viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2007. Hakemus tehdään luonnonmukaisen tuotannon osalta Elintarviketurvallisuusviraston lomakkeella Luomuvalvontalomake 1 ja Täydennyslomake 1a. Luonnonmukaisen kotieläintuotannon osalta hakemus tehdään Elintarviketurvallisuusviraston lomakkeella Luomuvalvontalomake 1 ja Täydennyslomakkeet 1a ja 1d. Sopimushakemuksen liitteenä on toimitettava myös luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 44 §:n 2 momentissa tarkoitettu todistus koulutusvaatimuksen täyttämisestä. Edellä mainitut liitteet on toimitettava viimeistään 30 päivä huhtikuuta 2007.

Lannan käytön tehostamissopimusta koskevalla hakemuslomakkeella on ilmoitettava tiedot lantaa luovuttavista tahoista. Kunkin luovuttajan osalta on ilmoitettava luovuttajan nimi, tilatunnus, osoite sekä vastaanotettavat lantalajit ja -määrät. Lisäksi on ilmoitettava lannan kuljetusetäisyys. Hakemukseen on liitettävä jäljennökset kaikista lannan luovutus-sopimuksista, joista on käytävä ilmi lannan luovuttaja sekä vuosittain luovutettava lantamäärä lantalajeittain.

Alkuperäisrotujen kasvattamista koskevan sopimushakemuksen liitteenä viljelijän on toimitettava maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (500/2007) 48 §:n 1 momentissa tarkoitettujen rekisterin ylläpitäjän antama rotupuhtauden osoittava todistus eläimen polveutumisesta. Naudoista on esitettävä ajan tasalla oleva Nautaeläinluetteloasiakirja. Lampaista ja vuohista on esitettävä tarvittaessa pitopaikkakohtainen eläinluettelo ja lammis- ja vuohirekisterin valmistuttua rekisteritiedot.

Jos luonnonmukaista tuotantoa, luonnonmukaista kotieläintuotantoa tai lannan käytön tehostamista koskevaan sopimukseen haetaan luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 22 §:n 1 momentissa tarkoitettuja uusia peltoaloja tai viljelijä hakee edellä mainitun asetuksen 22 §:n 2 momentissa tarkoitettua uutta sopimusta, viljelijän on toimitettava maa- ja metsätalousminis-

terion vahvistama lomake 215K viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2007.

26 §

Erityistukisopimushakemukseen liitettävä suunnitelma

Erityistukisopimushakemukseen liitettävään suunnitelmaan sisällytettävät luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 16 §:ssä tarkoitettuja asiakirjat on hakemukseen liitettävä merkittävä hakijan tilaa koskevalla tilatunnuksella. Asiakirjat voidaan liittää hakemukseen ilman tilatunnusmerkintää, jos toimintalinja 2 lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettulla rekisteröidyllä yhdistyksellä ei hakuhetkellä ole tilatunnusta.

27 §

Erityistukisopimusta koskeva päätös

TE-keskuksen on tehtävä erityistukisopimusta koskevan päätöksen asiakirjoihin liitettäväksi yksilöity laskelma, josta käyvät selville luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 15 §:ssä tarkoitettua suunnitelmaan edellyttävän sopimuksen hyväksytyt kustannukset, tulomenetykset, saadut hyödyt, transaktiokustannus ja tuen määrä. Transaktiokustannuksen määrän on oltava alle 20 prosenttia. Tuen määrä, johon transaktiokustannus on lisätty, on pyöristettävä alaspäin. Laskelma on laadittava maa- ja metsätalousministeriön lomakkeelle nro 276.

Viljelijälle lähetettävään TE-keskuksen tekemään päätökseen erityistukisopimusta koskevasta hakemuksesta on liitettävä jäljennös alueellisen ympäristökeskuksen antamasta lausunnosta. Jos alueellisen ympäristökeskuksen lausunnon perusteella todetaan, että hakija on hakenut virheellisesti väärää sopimustyyppiä, voidaan haettu sopimus muuttaa lausuntoa vastaavaksi sopimukseksi sopimuksen hakijan kuulemisen jälkeen. Kuulemisen yhteydessä sopimuksen hakijalle on toimitettava se hakemus kahtena kappaleena,

joka hänen on täytettävä oikean sopimuksen hakemiseksi. Kuulemiskirjeessä on todettava määräaika uuden hakemuksen jättämiselle ja selvitettävä sopimuksen hakijalle se, että vain allekirjoitetulla lomakkeella hakija sitoutuu uusien sopimusehtojen noudattamiseen.

TE-keskuksen on kuultava erityistukisopimuksen hakijaa silloin, kun suunnitelmaa edellyttävää sopimusta tehtäessä suunnitelman ehtojen muuttaminen tulisi olemaan sopimuksen tekemisen edellytyksenä. TE-keskuksen on hankittava myös mahdollisesti tarvittavat lisäselvitykset sopimusta koskevan päätöksen tekemistä varten.

Jos hakemuksen liitteenä olevassa suunnitelmassa esittämiin toimenpiteisiin tehdään muutoksia tai jos sopimusta koskevassa hakemuksessa esitetty toimenpiteiden aiheuttama kustannustaso poikkeaa siitä mikä voitaisiin hyväksyä, on sopimuksen hakijaa kuultava ennen sopimuksen tekemistä.

28 §

Erityistuen maksatuksen hakeminen

Erityistuen maksatusta haetaan täyttämällä vuotta 2007 koskevan maa- ja metsätalousministeriön hakulomakkeen numero 101B asianomainen kohta. Kyseinen lomake on toimitettava viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2007.

Jos tuen saaja ei hae pinta-alatukea koskevassa hakemuksessa tarkoitettuja tukia, maksatusta on haettava erikseen kirjallisella hakemuksella. Tuen saajan on tässä tapauksessa toimitettava erillinen hakemus viimeistään 30 päivä huhtikuuta 2007.

29 §

Erityistuen maksatukseen liittyvien ilmoitusten toimittaminen

Viljelijän on toimitettava erityistuen maksatukseen liittyvä ilmoitus, jos kyseessä on sopimus luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta, sopimus lannan käytön tehostamisesta tai sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta.

30 §

Luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevaan sopimukseen liittyvä ilmoitus

Jos viljelijällä on sopimus luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta, hänen on toimitettava 15 päivään syyskuuta 2007 mennessä TE-keskuksen maaseutuosastolle maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella 215U ilmoitus, josta ilmenevät tukivuoden eläinmäärätiedot muiden kuin nautaeläinten osalta. Jos viljelijällä on luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) 25 a §:ssä tarkoitettu sopimus, hänen on toimitettava edellä mainittuun päivämäärään mennessä TE-keskuksen maaseutuosastolle maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella 215M ilmoitus, josta ilmenevät tukivuoden eläinmäärätiedot muiden kuin nautaeläinten osalta. Viljelijä voi ilmoittaa tuotannossa mahdollisesti olleista tauoista samalla lomakkeella TE-keskuksen maaseutuosastolle 15 päivään syyskuuta 2007 mennessä.

31 §

Alkuperäisrotujen kasvattamista koskevaan sopimukseen liittyvä ilmoitus

Jos viljelijällä on sopimus alkuperäisrotujen kasvattamisesta, hänen on toimitettava 30 päivään huhtikuuta 2007 mennessä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella 218M ilmoitus, josta ilmenevät tukivuoden eläinmäärätiedot ja nautojen, lampaiden ja vuohien osalta 25 §:n 4 momentissa tarkoitettut identifiointitiedot. Eläinmäärän lisäystä on haettava erikseen edellä mainittuun päivämäärään mennessä TE-keskuksen maaseutuosastolle toimitettavalla maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella nro 218E. Eläinmäärän lisäystä koskevaan hakemukseen on liitettävä mukaan maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 48 §:n 1 momentissa tarkoitetun rekisterin ylläpitäjän antama rotupuhtauden osoittava todistus eläimen polveutumisesta.

32 §

Lannan käytön tehostamista koskevaan sopimukseen liittyvä ilmoitus

Jos viljelijällä on sopimus lannan käytön tehostamisesta, viljelijän on viimeistään 31 päivään lokakuuta 2007 mennessä tehtävässä maksuhakemuksessa ilmoitettava kirjallisesti sopimuslohkoittain, kuinka paljon ja minkä tyyppistä lantaa millekin kasvulohkolle on vastaanotettu. Viljelijän on palautettava kyseisen hakemuksen yhteydessä lannan luovuttajan antama kirjallinen ilmoitus, josta käy ilmi vastaanotettu lantamäärä ja lantalaji sekä ajankohta, jolloin lanta on vastaanotettu.

Jos viljelijällä on sopimus lannan käytön tehostamisesta ja sopimuskauden aikana lannan luovuttaja vaihtuu tai luovuttajien määrä

Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

kasvaa tai vähenee, on viljelijän ilmoitettava tästä TE-keskukselle vuosittaisen hakemuksen yhteydessä. Samassa yhteydessä on toimitettava TE-keskukselle jäljennökset uusista lannanluovutus sopimuksista.

5 luku

Voimaantulo

33 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä huhtikuuta 2007.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Suvi Ruuska

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 502—504, 5 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2007

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904